

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

Komission asetus (EY) N:o 407/1999, annettu 25 päivänä helmikuuta 1999, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	1
Komission asetus (EY) N:o 408/1999, annettu 25 päivänä helmikuuta 1999, vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta	3
Komission asetus (EY) N:o 409/1999, annettu 25 päivänä helmikuuta 1999, viljapohjaisten rehuseosten vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta	5
Komission asetus (EY) N:o 410/1999, annettu 25 päivänä helmikuuta 1999, vilja- ja riisialan tuotantotukien vahvistamisesta	7
Komission asetus (EY) N:o 411/1999, annettu 25 päivänä helmikuuta 1999, asetuksessa (EY) N:o 1078/98 tarkoitetun ohran vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta	8
Komission asetus (EY) N:o 412/1999, annettu 25 päivänä helmikuuta 1999, rukiin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1746/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	9
Komission asetus (EY) N:o 413/1999, annettu 25 päivänä helmikuuta 1999, tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1079/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	10
Komission asetus (EY) N:o 414/1999, annettu 25 päivänä helmikuuta 1999, kauran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2007/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	11
Komission asetus (EY) N:o 415/1999, annettu 25 päivänä helmikuuta 1999, tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2004/98 tarkoitetun tavallisen tarjouskilpailun osana	12

Komission asetus (EY) N:o 416/1999, annettu 25 päivänä helmikuuta 1999, maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2849/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	13
Komission asetus (EY) N:o 417/1999, annettu 25 päivänä helmikuuta 1999, maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2850/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	14
Komission asetus (EY) N:o 418/1999, annettu 25 päivänä helmikuuta 1999, viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta	15
Komission asetus (EY) N:o 419/1999, annettu 25 päivänä helmikuuta 1999, viljojen tukeen sovellettavan korjauskertoimen vahvistamisesta	17
Komission asetus (EY) N:o 420/1999, annettu 25 päivänä helmikuuta 1999, perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisialojen tuotteisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta	19
Komission asetus (EY) N:o 421/1999, annettu 25 päivänä helmikuuta 1999, perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin sokerialan tuotteisiin sovellettavista tuen määristä	22
Komission asetus (EY) N:o 422/1999, annettu 25 päivänä helmikuuta 1999, perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin maitotuotteisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta	24
* Komission direktiivi 1999/8/EY, annettu 18 päivänä helmikuuta 1999, viljakasvien siementen pitämisestä kaupan annetun direktiivin 66/402/ETY muuttamisesta	26

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

1999/152/EY:

* Komission päätös, tehty 20 päivänä toukokuuta 1998, yrityskeskittymän julistamisesta yhteismarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvaksi (Asia IV/M.1016 — Price Waterhouse / Coopers & Lybrand) ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(1998) 1388)	27
--	-----------

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 407/1999,
annettu 25 päivänä helmikuuta 1999,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta, ja

edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 26 päivänä helmikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä helmikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi
25 päivänä helmikuuta 1999 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi (1)	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	85,1
	204	47,1
	212	103,1
	624	115,7
	999	87,7
0707 00 05	068	106,0
	999	106,0
0709 10 00	220	283,6
	999	283,6
0709 90 70	052	123,0
	204	153,8
	999	138,4
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	61,1
	204	40,6
	212	37,0
	600	48,0
	624	54,4
	999	48,2
0805 20 10	204	97,2
	999	97,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	54,8
	204	70,1
	464	76,8
	600	86,9
	624	71,1
	999	71,9
0805 30 10	052	51,3
	600	64,3
	999	57,8
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	31,6
	400	81,8
	404	87,5
	508	59,4
	512	108,7
	528	111,5
	706	107,2
	720	111,6
	728	67,1
	999	85,2
	0808 20 50	388
400		82,0
512		81,5
528		74,8
624		60,4
999		76,8

(1) Komission asetuksessa (EY) N:o 2317/97 (EYVL L 321, 22.11.1997, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 408/1999,
annettu 25 päivänä helmikuuta 1999,
vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2072/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan mukaan kyseisten asetusten 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella,

asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan nojalla tuet on vahvistettava ottaen huomioon toisaalta viljojen, riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien saatavuutta sekä niiden yhteisön markkinoiden hintoja ja toisaalta viljojen, riisin, rikkoutuneiden riisinjyvien ja vilja-alan tuotteiden maailmanmarkkinahintoja koskeva tilanne ja niiden kehitysnäkymät; näiden samojen artiklojen nojalla on myös varmistettava vilja- ja riisimarkkinoiden tasapainoinen tilanne sekä hintojen ja kaupan luonnollinen kehitys ja lisäksi otettava huomioon suunnitellun viennin taloudelliset seikat ja tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla,

vilja- ja riisijalosteiden tuonti- ja vientijärjestelmästä annetun komission asetuksen (EY) N:o 1518/95⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2993/

95⁽⁶⁾, 4 artiklassa määritellään näiden tuotteiden tuen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet,

tietyille jalostetuille tuotteille myönnettävä tuki olisi porrastettava tuotteiden tuhka-, raakakuitu-, kuoriaine-, valkuaisaine-, rasva- tai tärkkelyspitoisuuden mukaan, koska tämä pitoisuus osoittaa erityisen hyvin jalostettuun tuotteeseen tosiasiallisesti sisältyvän perustuotteen määrän,

maniokkijuurten ja muiden trooppisten juurten ja mukuloiden sekä niistä valmistettujen jauhojen suunniteltavissa olevan viennin taloudelliset seikat eivät, erityisesti kyseisten tuotteiden luonteen ja alkuperän huomioon ottaen, tällä hetkellä edellytä vientituen vahvistamista; tiettyjen viljajalosteiden osalta yhteisön maailmankauppaan osallistumisen vähäinen merkitys ei tällä hetkellä edellytä vientituen vahvistamista,

maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden tuen eriyttämistä niiden määräraipan mukaan,

tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana,

tietty maissijalosteet voivat olla lämpökäsiteltyjä ja tämä saattaa johtaa sellaisen tuen myöntämiseen, joka ei vastaa tuotteen laatua; olisi tarkennettava, että tällaiset esihyytelöityä tärkkelystä sisältävät tuotteet eivät voi saada vientitukea, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen ja asetuksen (EY) N:o 1518/95 soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuet vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽⁵⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 55.

⁽⁶⁾ EYVL L 312, 23.12.1995, s. 25.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 26 päivänä helmikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä helmikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 25 päivänä helmikuuta 1999 annettuun komission asetukseen

<i>(EUR/t)</i>		<i>(EUR/t)</i>	
Tuotekoodi	Tuen määrä	Tuotekoodi	Tuen määrä
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	70,01	1104 23 10 9100	75,02
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	60,01	1104 23 10 9300	57,51
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	60,01	1104 29 11 9000	37,23
1102 90 10 9100	66,86	1104 29 51 9000	36,50
1102 90 10 9900	45,46	1104 29 55 9000	36,50
1102 90 30 9100	98,32	1104 30 10 9000	9,13
1103 12 00 9100	98,32	1104 30 90 9000	12,50
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	90,02	1107 10 11 9000	64,97
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	70,01	1107 10 91 9000	79,33
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	60,01	1108 11 00 9200	73,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	60,01	1108 11 00 9300	73,00
1103 19 10 9000	49,69	1108 12 00 9200	80,02
1103 19 30 9100	69,08	1108 12 00 9300	80,02
1103 21 00 9000	37,23	1108 13 00 9200	80,02
1103 29 20 9000	45,46	1108 13 00 9300	80,02
1104 11 90 9100	66,86	1108 19 10 9200	34,96
1104 12 90 9100	109,24	1108 19 10 9300	34,96
1104 12 90 9300	87,39	1109 00 00 9100	0,00
1104 19 10 9000	37,23	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	97,46
1104 19 50 9110	80,02	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	74,61
1104 19 50 9130	65,01	1702 30 91 9000	97,46
1104 21 10 9100	66,86	1702 30 99 9000	74,61
1104 21 30 9100	66,86	1702 40 90 9000	74,61
1104 21 50 9100	89,14	1702 90 50 9100	97,46
1104 21 50 9300	71,31	1702 90 50 9900	74,61
1104 22 20 9100	87,39	1702 90 75 9000	102,13
1104 22 30 9100	92,85	1702 90 79 9000	70,88
		2106 90 55 9000	74,61

⁽¹⁾ Tukea ei myönnetä tuotteille, jotka on lämpökäsittely siten, että tarkkelys on esihyytelöitynyt.

⁽²⁾ Tuet myönnetään neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2730/75 (EYVL L 281, 1.11.1975, s. 20), sellaisena kuin se on muutettuna, mukaisesti.

Huom. Tuotekoodit ja alaviitteet määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 409/1999,
annettu 25 päivänä helmikuuta 1999,
viljapohjaisten rehuseosten vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella,

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä eläinten ruokintaan käytettäviiin viljapohjaisiin rehuseoksiin sovellettavan tuonti- ja vientijärjestelmän osalta sekä vilja- ja riisialan tuonti- ja vientitodistusjärjestelmän soveltamista koskevista erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 1162/95 muuttamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1517/95⁽³⁾ 2 artiklassa määritellään näiden tuotteiden tuen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet,

laskemisessa on otettava huomioon myös viljatuotepitoisuus; yksinkertaisuuden vuoksi tukea olisi maksettava kahdelle "viljatuotteiden" luokalle, eli maissille, jota käytetään yleisimmin vientiin tarkoitettujen rehuseosten valmistuksessa, ja maissipohjaisille tuotteille, sekä "muille viljoille", jotka muodostuvat tukeen oikeutetuista viljatuot-

teista, lukuun ottamatta maissia ja maissipohjaisia tuotteita; tukea on myönnettävä rehuseosten sisältämän viljatuotteiden määrän mukaan,

tuen määrässä on lisäksi otettava huomioon kyseisten tuotteiden myyntimahdollisuudet ja -edellytykset maailmanmarkkinoilla, tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla ja viennin taloudelliset seikat,

tuen laskemisen perusteena olisi tällä hetkellä kuitenkin suotavaa käyttää rehuseoksissa yleisesti käytettyjen raaka-aineiden hinnoissa yhteisön markkinoilla ja maailmanmarkkinoilla todettua eroa, mikä mahdollistaa mainittujen tuotteiden viennin taloudellisten edellytysten selkeämmän huomioon ottamisen,

tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetusten (ETY) N:o 1766/92 ja (EY) N:o 1517/95 soveltamisalaan kuuluvien rehuseosten vientituet vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 26 päivänä helmikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä helmikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 51

LIITE

viljapohjaisten rehuseosten vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 25 päivänä helmikuuta 1999 annettuun komission asetukseen

Vientitukea saavan tuotteen koodi ⁽¹⁾:

2309 10 11 9000, 2309 10 13 9000, 2309 10 31 9000,
2309 10 33 9000, 2309 10 51 9000, 2309 10 53 9000,
2309 90 31 9000, 2309 90 33 9000, 2309 90 41 9000,
2309 90 43 9000, 2309 90 51 9000, 2309 90 53 9000.

(EUR/tonni)

Viljatuotteet ⁽²⁾	Tuen määrä ⁽²⁾
Maissi ja maissipohjaiset tuotteet CN-koodit 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	50,01
Viljatuotteet ⁽²⁾ , lukuun ottamatta maissia ja maissi- pohjaisia tuotteita	40,54

⁽¹⁾ Tuotekoodit määritellään komission asetuksen (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, 5 jaksossa.

⁽²⁾ Tukea varten otetaan huomioon ainoastaan viljatuotteista lähtöisin oleva tarkkelys.

Viljatuotteina pidetään yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeiden 0709 90 60 ja 0712 90 19, 10 ryhmän, nimikkeiden 1101, 1102, 1103 ja 1104 tuotteita, (sellaisenaan ja ilman ennalleen saattamista) lukuun ottamatta alanimikkeen 1104 30 tuotteita ja alanimikkeisiin 1904 10 10 ja 1904 10 90 kuuluvien viljatuotteiden sisältöä. Yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeiden 1904 10 10 ja 1904 10 90 viljatuotesisältöä pidetään yhtä suurena kuin valmiiden tuotteiden painoa.

Tukea ei myönnetä viljoille, joiden tarkkelyksen alkuperää ei voida selvästi määrittää analyyseissä.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 410/1999,
annettu 25 päivänä helmikuuta 1999,
vilja- ja riisialan tuotantotukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2072/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon vilja- ja riisialan tuotantotukijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 30 päivänä kesäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1722/93⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 87/1999⁽⁶⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan,

sekä katsoo, että

asetuksessa (ETY) N:o 1722/93 määritellään tuotantotukien myöntämisen edellytykset; laskentaperuste määrätään kyseisen asetuksen 3 artiklassa; näin lasketut tuotan-

totuet on vahvistettava kerran kuukaudessa, ja niitä voidaan muuttaa, jos maissin ja/tai vehnän hinta muuttuu merkittävästi,

on syytä kertoa tällä asetuksella vahvistettavat tuotantotuet asetuksen (ETY) N:o 1722/93 liitteessä II esitetyillä kertoimilla täsmällisen maksettavan määrän määrittämiseksi, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1722/93 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu, tonneina maissista, vehnästä, ohrasta, kaurasta, perunasta, riisistä tai rikkoutuneista riisinjyvistä saatua tärkkelystä ilmaistu tuotantotuki vahvistetaan 53,60 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 26 päivänä helmikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä helmikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18

⁽⁴⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4

⁽⁵⁾ EYVL L 159, 1.7.1993, s. 112

⁽⁶⁾ EYVL L 9, 15.1.1999, s. 8

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 411/1999,
annettu 25 päivänä helmikuuta 1999,
asetuksessa (EY) N:o 1078/98 tarkoitetun ohran vientiä koskevan tarjouskilpailun
osana toimitettujen tarjousten osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo, että

kaikkiin kolmansiin maihin vietävän ohran vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1078/98⁽⁵⁾,

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklan mukaan komissio voi toimitettujen tarjousten perusteella asetuksen (ETY)

N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä,

erityisesti asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa säädetyt perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista vahvistaa enimmäistukea tai vähimmäismaksua, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta, jotka on toimitettu 19 ja 25 päivän helmikuuta 1999 välisenä aikana osana asetuksessa (EY) N:o 1078/98 tarkoitettua ohran vientitukea tai vientimaksua koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 26 päivänä helmikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä helmikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16

⁽⁵⁾ EYVL L 154, 28.5.1998, s. 20

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 412/1999,
annettu 25 päivänä helmikuuta 1999,
rukiin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1746/98 tarkoi-
tetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo, että

kaikkiin kolmansiin maihin vietävän rukiin vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1746/98⁽⁵⁾,

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen

vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet; tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi, sekä se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous koskee vientiveroa, edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä, ja

tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1746/98 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 19.–25. helmikuuta 1999 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta rukiin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 73,97 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 26 päivänä helmikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä helmikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 219, 7.8.1998, s. 3.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 413/1999,
annettu 25 päivänä helmikuuta 1999,
tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1079/
98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo, että

kaikkiin kolmansiin maihin, lukuun ottamatta tiettyjä AKT-maita, vietävän tavallisen vehnän vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1079/98⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2005/98⁽⁶⁾,

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä

menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet; tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruisen tai sitä alhaisempi, sekä se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous koskee vientiveroa,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä, ja

tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1079/98 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 19.–25. helmikuuta 1999 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta tavallisen vehnän enimmäisvientitueksi vahvistetaan 38,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 26 päivänä helmikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä helmikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16

⁽⁵⁾ EYVL L 154, 28.5.1998, s. 24

⁽⁶⁾ EYVL L 258, 22.9.1998, s. 8

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 414/1999,
annettu 25 päivänä helmikuuta 1999,
kauran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2007/98 tarkoi-
tetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98⁽⁴⁾,

ottaa huomioon viljoja koskevasta erityisestä interventio-toimenpiteestä Suomessa ja Ruotsissa 21 päivänä syyskuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2007/98⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 244/1999⁽⁶⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan,

sekä katsoo, että

Suomessa ja Ruotsissa tuotetun kauran Suomesta ja Ruotsista kaikkiin kolmansiin maihin suuntautuvan viennin tukea koskeva tarjouskilpailu on avattu asetuksella (EY) N:o 2007/98,

asetuksen (EY) N:o 2007/98 8 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet; tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä, ja

tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2007/98 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 19.–25. helmikuuta 1999 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta kauran enimmäisvientitueksi vahvistetaan 60,90 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 26 päivänä helmikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä helmikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16

⁽⁵⁾ EYVL L 258, 22.9.1998, s. 13

⁽⁶⁾ EYVL L 27, 2.2.1999, s. 10

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 415/1999,
annettu 25 päivänä helmikuuta 1999,
tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2004/
98 tarkoitetun tavallisen tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo, että

tiettyihin AKT-maihin vietävän tavallisen vehnän vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 2004/98⁽⁵⁾,

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen

vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet; tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi, sekä se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous koskee vientiveroa, edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä, ja

tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2004/98 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 19.–25. helmikuuta 1999 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta tavallisen vehnän enimmäisvientitueksi vahvistetaan 42,98 EUR/t kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 26 päivänä helmikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä helmikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16

⁽⁵⁾ EYVL L 258, 22.9.1998, s. 4

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 416/1999,
annettu 25 päivänä helmikuuta 1999,
maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o
2849/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 12 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo, että

komission asetuksella (EY) N:o 2849/98⁽³⁾ on avattu tarjouskilpailu, joka koskee enimmäisalennusta maissin tuontitullista Espanjaan,

komission asetuksen (EY) N:o 1839/95 5 artiklan mukaisesti⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1963/95⁽⁵⁾, komissio voi asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta; tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 1839/95 6 ja 7 artiklassa säädetyt perusteet; tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä,

jonka tarjous on tuontitullin enimmäisalennuksen suuruinen tai sitä alhaisempi,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkiseen markkinatilanteeseen seuraa, että tuontitullin enimmäisalennukseksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä, ja

viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2849/98 tarkoittaman tarjouskilpailun rajoissa 19.–25. helmikuuta 1999 jätettyjen tarjousten osalta maissin tuontitullin enimmäisalennukseksi vahvistetaan 66,91 EUR/t kohti 86 864 t kokonaismäärään asti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 26 päivänä helmikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä helmikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EYVL L 358, 31.12.1998, s. 43.

⁽⁴⁾ EYVL L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EYVL L 189, 10.8.1995, s. 22.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 417/1999,
annettu 25 päivänä helmikuuta 1999,
maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o
2850/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopi-
muksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä
30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen
(ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi
muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja
erityisesti sen 12 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo, että

komission asetuksella (EY) N:o 2850/98⁽³⁾ on avattu tarjo-
uskilpailu, joka koskee enimmäisalennusta maissin tuon-
titullista Portugaliin,

komission asetuksen (EY) N:o 1839/95 5 artiklan mukai-
sesti⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY)
N:o 1963/95⁽⁵⁾, komissio voi asetuksen (ETY) N:o 1766/
92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää
tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta; tässä
vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti
asetuksen (EY) N:o 1839/95 6 ja 7 artiklassa säädetty
perusteet; tarjouskilpailun voittoa se tarjouksen tekijä,

jonka tarjous on tuontitullin enimmäisalennuksen
suuruinen tai sitä alhaisempi,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen
viljan tämänhetkiseen markkinatilanteeseen seuraa, että
tuontitullin enimmäisalennukseksi olisi vahvistettava 1
artiklassa mainittu määrä, ja

viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheen-
johtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2850/98 tarkoittaman tarjouskilpailun
rajoissa 19.–25. helmikuuta 1999 välisenä aikana jätet-
tyjen tarjousten osalta maissin tuontitullin enimmäis-
alennukseksi vahvistetaan 56,85 EUR/t 25 000 t kokonais-
määrään asti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 26 päivänä helmikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa
jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä helmikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EYVL L 358, 31.12.1998, s. 44.

⁽⁴⁾ EYVL L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EYVL L 189, 10.8.1995, s. 22.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 418/1999,
annettu 25 päivänä helmikuuta 1999,
viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen
vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan mukaan mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella,

tuet on vahvistettava ottaen huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98⁽⁴⁾, 1 artiklassa tarkoitettujen tekijät,

vehnän ja rukiin hienoihin jauhoihin, rouheisiin ja karkeisiin jauhoihin sovellettava tuki on laskettava ottaen huomioon kyseisten tuotteiden valmistukseen tarvittava

viljamäärä; nämä määrät vahvistetaan asetuksessa (EY) N:o 1501/95,

maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden tuen eriyttämistä niiden määräpaikan mukaan,

tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana,

näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta vilja-alan nykyiseen markkinatilanteeseen ja erityisesti näiden tuotteiden noteerauksiin ja hintoihin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tuki olisi vahvistettava liitteessä mainitun suuruisiksi, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan a, b ja c kohdassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien tuotteiden, maltaita lukuun ottamatta, vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruisiksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 26 päivänä helmikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä helmikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16

LIITE

viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellet-
tavien tukien vahvistamisesta 25 päivänä helmikuuta 1999 annettuun komission asetukseen

(EUR/t)			(EUR/t)		
Tuotekoodi	Määräpaikka (1)	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka (1)	Tuen määrä
1001 10 00 9200	—	—	1101 00 11 9000	—	—
1001 10 00 9400	01	0	1101 00 15 9100	01	52,00
1001 90 91 9000	—	—	1101 00 15 9130	01	48,75
1001 90 99 9000	03	28,00	1101 00 15 9150	01	44,75
	02	0	1101 00 15 9170	01	41,50
1002 00 00 9000	03	64,00	1101 00 15 9180	01	38,75
	02	0	1101 00 15 9190	—	—
1003 00 10 9000	—	—	1101 00 90 9000	—	—
1003 00 90 9000	03	40,00	1102 10 00 9500	01	82,00
	02	0	1102 10 00 9700	—	—
1004 00 00 9200	—	—	1102 10 00 9900	—	—
1004 00 00 9400	—	—	1103 11 10 9200	01	30,00 (2)
1005 10 90 9000	—	—	1103 11 10 9400	01	27,00 (2)
1005 90 00 9000	03	39,00	1103 11 10 9900	—	—
	02	0	1103 11 90 9200	01	30,00 (2)
1007 00 90 9000	—	—	1103 11 90 9800	—	—
1008 20 00 9000	—	—			

(1) Määräpaikat ovat:

- 01 kaikki kolmannet maat,
- 02 muut kolmannet maat,
- 03 Sveitsi, Liechtenstein.

(2) Tukea ei myönnetä, jos tuote sisältää puristettua jauhoa.

Huom. Alueet määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 2145/92, sellaisena kuin se on muutettuna (EYVL L 214, 30.7.1992, s. 20).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 419/1999,
annettu 25 päivänä helmikuuta 1999,
viljojen tukeen sovellettavan korjauskertoimen vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 8 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan 8 kohdan nojalla lupahakemuksen jättöpäivänä sovellettavaa vientitukea on sovellettava hakemuksesta tämän luvan voimassaoloaikana toteutuvaan vientiin; tässä tapauksessa tukeen on sovellettava korjauskerrointa,

neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98⁽⁴⁾, sallitaan asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja tuotteita koskevan korjauskertoimen vahvistaminen; tämä

kerroin on laskettava ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa esitetyt tekijät,

maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää korjauskertoimen eriyttämistä määräraikan mukaan,

korjauskerroin ja tuki on vahvistettava samaa menettelyä noudattaen; kerrointa voidaan muuttaa kahden vahvistamisen välisenä aikana,

edellä mainituista säännöksistä seuraa, että korjauskerroin on vahvistettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden, lukuun ottamatta maltaita, ennakolta vahvistettuihin vientitukiin sovellettava korjauskerroin vahvistetaan liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä helmikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16

LIITE

viljojen tukeen sovellettavan korjauskertoimen vahvistamisesta 25 päivänä helmikuuta 1999
annettuun komission asetukseen

(EUR/t)

Tuotekoodi	Määräpaikka (1)	Kuluva 3	1. jakso 4	2. jakso 5	3. jakso 6	4. jakso 7	5. jakso 8	6. jakso 9
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	01	0	-1,00	-2,00	-2,00	0	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1002 00 00 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	03	0	-25,00	-25,00	-35,00	-25,00	—	—
	02	0	0	0	-10,00	0	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	01	0	0	0	0	0	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	04	0	0	0	0	0	—	—
	02	0	-1,00	-2,00	-3,00	-4,00	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9130	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9150	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9170	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9180	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	01	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9700	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	01	0	0	0	-10,00	0	—	—
1103 11 10 9400	01	0	0	0	-10,00	0	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	01	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

(1) Määräpaikat ovat:

01 kaikki kolmannet maat,

02 muut kolmannet maat,

03 Yhdysvallat, Kanada ja Meksiko,

04 Sveitsi, Liechtenstein.

Huom. Alueet määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 2145/92, sellaisena kuin se on muutettuna (EYVL L 214, 30.7.1992, s. 20).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 420/1999,

annettu 25 päivänä helmikuuta 1999,

perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisialojen tuotteisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2072/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan 1 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan 1 kohdan mukaan kummankin mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinoiden ja yhteisön markkinoiden noteerausten tai hintojen ero voidaan kattaa vientituella,

tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisenjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tuen määrän vahvistamisperusteista 30 päivänä toukokuuta 1994 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1222/94⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1352/98⁽⁶⁾, määritellään tuotteet, joille olisi vahvistettava niiden vientiin tapauskohtaisesti sovellettava tuen määrä, joko asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä B tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 liitteessä B lueteltuina tavaroina,

asetuksen (EY) N:o 1222/94 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan tuen määrä 100 kilogrammalle

kyseisiä perustuotteita on vahvistettava kullekin kuukaudelle,

neuvoston päätöksessä 87/482/ETY⁽⁷⁾ hyväksytyn Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen kesken sovitun makaronivalmisteiden vientiä yhteisöstä Yhdysvaltoihin koskevan järjestelyn johdosta on tarpeen eriyttää CN-koodeihin 1902 11 00 ja 1902 19 kuuluvien tavaroiden tuki niiden määräraikan mukaan,asetuksen (EY) N:o 1222/94 4 artiklan 5 kohdan b alakohdassa säädetään, että jos asetuksen 4 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettua todistusta ei toimiteta, alennettu vientituki on säädettävä ottaen huomioon tuotantotuen määrä, jota sovelletaan komission asetuksen (ETY) N:o 1722/93⁽⁸⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 87/1999⁽⁹⁾, mukaisesti kyseiselle perustuotteelle tuotteen oletettuna valmistusajankohtana, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä B tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 liitteessä B lueteltuina tavaroina vietäviin asetuksen (EY) N:o 1222/94 liitteessä A mainittuihin ja joko asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklassa tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 sellaisena kuin se on muutettuna, 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin perustuotteisiin sovellettavien tukien määrät vahvistetaan liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 26 päivänä helmikuuta 1999.

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37⁽³⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18⁽⁴⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4⁽⁵⁾ EYVL L 136, 31.5.1994, s. 5⁽⁶⁾ EYVL L 184, 27.6.1998, s. 25⁽⁷⁾ EYVL L 275, 29.9.1987, s. 36⁽⁸⁾ EYVL L 159, 1.7.1993, s. 112⁽⁹⁾ EYVL L 9, 15.1.1999, s. 8

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä helmikuuta 1999.

Komission puolesta

Martin BANGEMANN

Komission jäsen

LIITE

perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisialojen tuotteisiin sovellettavien tukien määrän vahvistamisesta 25 päivänä helmikuuta 1999 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Tuotteiden kuvaus (1)	Tuen määrä 100 kilogrammalta perustuotetta
1001 10 00	Durumvehnä: – vietäessä CN-koodeihin 1902 11 ja 1902 19 kuuluvia tavaroita Amerikan yhdysvaltoihin – muissa tapauksissa	1,365 2,100
1001 90 99	Vehnä sekä rukiin sekavilja: – vietäessä CN-koodeihin 1902 11 ja 1902 19 kuuluvia tavaroita Amerikan yhdysvaltoihin – muissa tapauksissa: – – asetuksen (EY) N:o 1222/94 4 artiklan 5 kohdan mukaisissa tapauksissa (2) – – muissa tapauksissa	2,373 0,443 3,650
1002 00 00	Ruis	4,969
1003 00 90	Ohra	4,885
1004 00 00	Kaura	5,462
1005 90 00	Maissi, käytetty seuraavien tavaroiden muodossa: – tärkkelys: – – asetuksen (EY) N:o 1222/94 4 artiklan 5 kohdan mukaisissa tapauksissa (2) – – muissa tapauksissa – CN-koodeihin 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 kuuluva glukoosi, glukoosisiirappi, maltodekstriini, maltodekstriinisiiirappi (3): – – asetuksen (EY) N:o 1222/94 4 artiklan 5 kohdan mukaisissa tapauksissa (2) – – muissa tapauksissa – muut (mukaan lukien jalostamaton käyttö)	0,992 5,001 0,654 4,663 5,001
	CN-koodiin 1108 13 00 kuuluva perunatärkkelys, joka rinnastetaan maissin jalostuksesta saatavaan tuotteeseen: – asetuksen (EY) N:o 1222/94 4 artiklan 5 kohdan mukaisissa tapauksissa (2) – muissa tapauksissa	0,992 5,001
ex 1006 30	Kokonaan hiottu riisi: – lyhytjyväinen – keskipitkäjyväinen – pitkäjyväinen	9,800 9,800 9,800
1006 40 00	Rikkoutuneet riisinjyvät	2,300
1007 00 90	Durra	4,885

(1) Käytettyihin jalostettuihin tai niihin rinnastettaviin tuotteiden määriin on tarvittaessa sovellettava komission asetuksen (EY) n:o 1222/94, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä E olevia kertoimia (EYVL L 136, 31.5.1994, s. 5).

(2) Kyseessä olevat tavarat ovat komission asetuksen (ETY) n:o 1722/93, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteeseen I kuuluvia tavaroita (EYVL L 159, 1.7.1993, s. 112).

(3) CN-koodien NC 1702 30 99, 1702 40 90 ja 1702 60 90 siirapeille, jotka on saatu sekoittamalla glukoosi- ja fruktoosisiirappia, vientituki voidaan myöntää ainoastaan glukoosisiirapin osalta.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 421/1999,
annettu 25 päivänä helmikuuta 1999,
perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietäviin tiet-
tyihin sokerialan tuotteisiin sovellettavista tuen määristä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelmästä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1148/98⁽²⁾, ja erityisesti sen 17 artiklan 5 kohdan a alakohdan ja 15 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1785/81 17 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti voidaan kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdan a, c, d, f, g ja h alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden kansainvälisten kauppahintojen ja yhteisön hintojen välinen erotus kattaa vientituella, jos kyseiset tuotteet viedään kyseisen asetuksen liitteessä mainittuina tavaroina; tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisyjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tuen määrän vahvistamisperusteista 30 päivänä toukokuuta 1994 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1222/94⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1352/98⁽⁴⁾, täsmennetään kyseisistä tuotteista ne, joille olisi vahvistettava niitä asetuksen (ETY) N:o 1785/81 liitteessä I mainittuina tavaroina vietäessä sovellettava tuen määrä,

asetuksen (EY) N:o 1222/94 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti tuen määrä on vahvistettava kuukausittain 100 kilogrammalle kutakin kyseistä perustuotetta,

asetuksen (ETY) N:o 1785/81 17 artiklan 3 kohdassa samoin kuin Uruguay kieroituksen monenvälisen neuvottelujen osana tehdyn maataloutta koskevan sopimuksen 11 artiklassa määrätään, että tavarahan sisältyvälle tuotteelle myönnettävä vientituki ei saa olla suurempi kuin kyseiseen tuotteeseen sitä sellaisenaan vietäessä sovellettava tuki,

tässä asetuksessa vahvistettujen tuen määrien osalta voidaan käyttää ennakkovahvistusta; tulevien kuukausien markkinatilannetta ei ole vielä mahdollista varmuudella arvioida,

perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomiin tavaroihin sisältyville maataloustuotteille myönnettävän vientituen osalta tehdyt maksusitoumukset saattavat vaarantua, jos tuen määrät vahvistetaan ennakolta suuriksi; tämän vuoksi olisi kyseisissä tapauksissa toteutettava suoja-toimenpiteitä estämättä silti pitkän aikavälin sopimusten tekoa; erityisen tuen määrän vahvistaminen niitä tapauksia varten, joissa tuen ennakkovahvistusta käytetään, on toimenpide, jolla kyseisten eri tavoitteiden saavuttaminen mahdollistetaan,

asetuksen (EY) N:o 1222/94 4 artiklan 5 kohdan b alakohdassa säädetään, että jos asetuksen 4 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettua todistusta ei toimiteta, alennettu vientituki on säädettävä ottaen huomioon tuotantotuen määrä, jota sovelletaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1010/86⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1148/98⁽⁶⁾, mukaisesti kyseiselle perustuotteelle tuotteen oletettuna valmistusajankohtana, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1222/94 liitteessä A esitettyihin ja asetuksen (ETY) N:o 1785/81 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin perustuotteisiin, jotka viedään asetuksen (ETY) N:o 1785/81 liitteessä I mainittuina tavaroina, sovellettavat tuen määrät vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä ilmoitetun suuruisiksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1999.

⁽¹⁾ EYVL L 177, 1.7.1981, s. 4

⁽²⁾ EYVL L 159, 3.6.1998, s. 38

⁽³⁾ EYVL L 136, 31.5.1994, s. 5

⁽⁴⁾ EYVL L 184, 27.6.1998, s. 25

⁽⁵⁾ EYVL L 94, 9.4.1986, s. 9

⁽⁶⁾ EYVL L 159, 3.6.1998, s. 38

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä helmikuuta 1999.

Komission puolesta

Martin BANGEMANN

Komission jäsen

LIITE

perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin sokerialan tuotteisiin sovellettavien tuen määrien vahvistamisesta 25 päivänä helmikuuta 1999 annettuun komission asetukseen

Tuote	Tuen määrä EUR/100 kg	
	tuen ennakkovahvistusta käytettäessä	muissa tapauksissa
Valkoinen sokeri:		
— asetuksen (EY) N:o 1222/94 4 artiklan 5 kohdan b alakohdan mukaisesti	3,01	3,01
— kaikissa muissa tapauksissa	47,17	47,17

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 422/1999,
annettu 25 päivänä helmikuuta 1999,
perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietäviin tiet-
tyihin maitotuotteisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 804/68⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1587/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 17 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 804/68 17 artiklan 1 kohdan mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklan a — e ja g kohdassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinoiden ja yhteisön markkinoiden hintojen ero voidaan kattaa vientituella; tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisyjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tuen määrän vahvistamisperusteista 30 päivänä toukokuuta 1994 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1222/94⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1352/98⁽⁴⁾, määritellään tuotteet, joille olisi vahvistettava niiden vientiin asetuksen (ETY) N:o 804/68 liitteessä lueteltuina tavaroina sovellettava tuen määrä,

asetuksen (EY) N:o 1222/94 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan tuen määrä 100 kilogrammalle kutakin kyseistä perustuotetta on vahvistettava kullekin kuukaudelle,

asetuksen (EY) N:o 1222/94 4 artiklan 3 kohdassa säädetään, että tuen määrän vahvistamiseksi on tarvittaessa otettava huomioon kaikissa jäsenvaltioissa mainitun asetuksen liitteessä A lueteltujen perustuotteiden tai niihin rinnastettavien tuotteiden osalta sovellettava tuotantotuki, avustukset tai muut vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet kyseisen alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen säännösten mukaisesti,

asetuksen (ETY) N:o 804/68 11 artiklan 1 kohdan mukaan yhteisössä tuotetulle ja kaseiiniksi muutetulle rasvattomalle maidolle myönnetään tukea, jos tämä maito ja tästä maidosta valmistettu kaseiini täyttävät tietyt edellytykset, jotka vahvistetaan kaseiiniksi ja kaseinaateiksi jalostetulle rasvattomalle maidolle myönnettävää tukea koskevista yleisistä säännöistä 15 päivänä heinäkuuta 1968 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 987/68⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1435/90⁽⁶⁾,

voin myynnistä alennettuun hintaan sekä konditoriatuotteiden, jäätelöiden ja muiden elintarvikkeiden valmistukseen tarkoitettulle kermalle, voille ja voiöljylle myönnettävästä tuesta 15 päivänä joulukuuta 1997 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2571/97⁽⁷⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 124/1999⁽⁸⁾, sallitaan voin ja kerman toimittaminen alennettuun hintaan tiettyjä tavaroita valmistaville laitoksille, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1222/94 liitteessä A ja asetuksen (ETY) N:o 804/68 1 artiklassa tarkoitettuihin perustuotteisiin, jotka viedään asetuksen (ETY) N:o 804/68 liitteessä lueteltuina tavaroina, sovellettavat vientituen määrät vahvistetaan liitteen mukaisesti.

2. Tuen määrää ei vahvisteta niille edellisessä kohdassa tarkoitetuille tuotteille, joita ei mainita liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1999.

⁽¹⁾ EYVL L 148, 28.6.1968, s. 13

⁽²⁾ EYVL L 206, 16.8.1996, s. 21

⁽³⁾ EYVL L 136, 31.5.1994, s. 5

⁽⁴⁾ EYVL L 184, 27.6.1998, s. 25

⁽⁵⁾ EYVL L 169, 18.7.1968, s. 6

⁽⁶⁾ EYVL L 138, 31.5.1990, s. 8

⁽⁷⁾ EYVL L 350, 20.12.1997, s. 3

⁽⁸⁾ EYVL L 16, 21.1.1999, s. 19

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä helmikuuta 1999.

Komission puolesta
Martin BANGEMANN
Komission jäsen

LIITE

perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin maitotuotteisiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 25 päivänä helmikuuta 1999 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Tavaroiden kuvaus	Tuen määrä
ex 0402 10 19	Maito jauheena, rakeina tai muussa kiinteässä muodossa, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämätön, rasvapitoisuus enintään 1,5 painoprosenttia (TJ 2):	
	a) vietäessä CN-koodiin 3501 kuuluvia tavaroita	—
	b) vietäessä muita tavaroita	90,50
ex 0402 21 19	Maito jauheena, rakeina tai muussa kiinteässä muodossa, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämätön, rasvapitoisuus 26 painoprosenttia (TJ 3):	
	a) vietäessä TJ 3:n kaltaisina tuotteina voita tai kermaa sisältäviä tavaroita alennetulla hinnalla asetuksen (ETY) N:o 2571/97 mukaisesti	85,34
	b) vietäessä muita tavaroita	120,00
ex 0405 10	Voi, jossa on rasvaa 82 painoprosenttia (TJ 6):	
	a) vietäessä alennetulla hinnalla toimitettua voita tai kermaa sisältäviä tavaroita, jotka on valmistettu asetuksessa (ETY) N:o 2571/97 annettujen edellytysten mukaisesti	61,00
	b) vietäessä CN-koodiin 2106 90 98 kuuluvia tavaroita, joiden maitorasvapitoisuus on vähintään 40 painoprosenttia	177,25
	c) vietäessä muita tavaroita	170,00

**KOMISSION DIREKTIIVI 1999/8/EY,
annettu 18 päivänä helmikuuta 1999,
viljakasvien siementen pitämisestä kaupan annetun direktiivin 66/402/ETY
muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viljakasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annetun neuvoston direktiivin 66/402/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 98/96/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 21 a artiklan,

sekä katsoo, että

jäsenvaltiot voivat pienentää omalla alueellaan kaupan pidettäviksi tarkoitettujen ruisvehnän siementen osalta liitteessä II vaaditun vähimmäisitävyyden 80 prosenttiin,

edellä mainitun direktiivin mukaisesti tätä mahdollisuutta ei enää ole 1 päivästä helmikuuta 2000 alkaen,

nykyisten tieteellisten ja teknisten tietojen mukaan vaikuttaa siltä, että tietyillä yhteisön alueilla on vaikea tuottaa ruisvehnän siemeniä, joiden itävyys on liitteen II vaatimusten mukainen,

nykyisten tieteellisten ja teknisten tietojen perusteella on aiheellista pienentää vähimmäisitävyys 80 prosenttiin puhtaista siemenistä, ja

tässä direktiivissä säädetty toimenpiteet ovat maataloudessa, puutarhanviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivin 66/402/ETY liitteessä II olevan 2 osan a kohta seuraavasti: Korvataan toisessa sarakkeessa Triticosecalen osalta luku ”85” luvulla ”80”.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 1 päivänä helmikuuta 2000. Niiden on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 18 päivänä helmikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL 125, 11.7.1966, s. 2039/66

⁽²⁾ EYVL L 25, 1.2.1999, s. 27

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 20 päivänä toukokuuta 1998,

yrityskeskittymän julistamisesta yhteismarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvaksi

(Asia IV/M.1016 — Price Waterhouse / Coopers & Lybrand)

(tiedoksiannettu numerolla K(1998) 1388)

(Ainoastaan englanninkielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(1999/152/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen, ja erityisesti sen 57 artiklan 2 kohdan a alakohdan,

ottaa huomioon yrityskeskittymien valvonnasta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1310/97⁽²⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon 21 päivänä tammikuuta 1998 tehdyn komission päätöksen aloittaa menettely tässä asiassa,

ottaa huomioon keskittymiä käsittelevän neuvoa-antavan komitean lausunnon⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komissio vastaanotti 11 päivänä joulukuuta 1997 asetuksen (ETY) N:o 4064/89 4 artiklan mukaisen ilmoituksen suunnitellusta keskittymästä, jolla Price Waterhouse ja Coopers & Lybrand sulautui-

sivat kokonaisuudessaan mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti. Koska kyseinen sopimus tehtiin ennen 1 päivää maaliskuuta 1998, komissio sovelsi asetusta (ETY) N:o 4064/89 (jäljempänä 'sulautuma-asetus') sellaisena kuin se oli ennen kuin sitä muutettiin asetuksella (ETY) N:o 1310/97.

(2) Tutkittuaan alustavasti ilmoituksen komissio tuli siihen tulokseen, että suunniteltu keskittymä voisi luoda tai vahvistaa määräävää asemaa, minkä seurauksena tehokas kilpailu estyisi huomattavasti yhteismarkkinoilla tai niiden merkittävällä osalla, ja sellaisenaan herätti vakavia epäilyjä sen soveltuvuudesta yhteismarkkinoille.

I. OSAPUOLET

(3) Sekä Price Waterhouse (jäljempänä 'PW') että Coopers & Lybrand (jäljempänä 'C&L') kuuluvat ns. "kuuden suuren" maailmanlaajuisen tilintarkastus- ja kirjanpitoyrityksen ryhmään ("Big Six"). Muut neljä ovat Arthur Andersen (jäljempänä 'AA'), Deloitte Touche Tohmatsu International (jäljempänä 'DTTI'), KPMG sekä Ernst & Young (jäljempänä 'E&Y').

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 1; korjattu versio EYVL L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EYVL L 180, 9.7.1997, s. 1

⁽³⁾ EYVL C 56, 26.2.1999, s. 12

- (4) Molemmat osapuolet toimivat samalla liiketoiminnan alalla eli tarjoavat asiantuntijapalveluita, joihin kuuluvat lainsäädännön edellyttämä tilinpäätöksen ja kirjanpidon tarkastus ("lakisääteinen tilintarkastus"), muut tilintarkastus- ja kirjanpito palvelut, verotuksen neuvontapalvelut, liikkeenjohdon konsulttipalvelut mukaan lukien tietotekniikka, strateginen suunnittelu ja henkilöstöresurssit, yritysrahoituksen neuvontapalvelut sekä konkurssipalvelut.

II. TOIMENPIDE

- (5) Price Waterhouse ja Coopers & Lybrand tekivät 17 päivänä syyskuuta 1997 sopimuksen, jolla ne sulauttavat maailmanlaajuiset verkostonsa.
- (6) Ehdotettu keskittymä toteutetaan sulautuman avulla. Koska molemmat organisaatiot ovat kansainvälisten yritysten johtamia kansallisten yksiköiden muodostamia kansainvälisiä verkostoja, sulautuma toteutetaan useilla liiketoimilla ja sopimusjärjestelyillä, joilla nämä kaksi verkostoa yhdistetään maailmanlaajuisesti. Käytännössä osapuolet muodostavat uuden integroidun rakenteen ("yhteenliittymäsopimus"), joka vastaa "PW:n yhteenliittymäsopimuksen" (*PW Combination Agreement*) olemassa olevaa rakennetta. Tietyllä alueella liiketoimintaa harjoittavat PW:n yritykset sulautuvat samalla alueella toimiviin C&L:n yrityksiin. Tilintarkastus- ja kirjanpito palvelujen tarjoamisesta annetusta kansallisesta lainsäädännöstä riippuen yhteenliittäminen toteutetaan joissain tapauksissa asianomaisten yritysten muodollisella sulautumalla tai siten, että jompikumpi yritys ostaa toisen yrityksen liiketoiminnat ja omaisuuden. Molemmat yritykset voidaan myös muodollisesti purkaa ja niiden tilalle perustetaan uusi yritys. Lukuisten paikallisten sulautumien tuloksena syntyneet uudet yhdistetyt yksiköt liitetään sitten uuteen "yhteenliittymäsopimukseen".

III. KESKITTYMÄ

- (7) Molemmat osapuolet ovat kansainvälisiä verkostoja, jotka muodostuvat erillisistä itsenäisistä kansallisista yrityksistä, jotka toimivat yhteisellä nimellä ja noudattavat toiminnassaan samoja ammatillisia ja palveluun liittyviä standardeja. Koska osapuolet muodostuvat useista osakkaista, on tarpeen tutkia, voidaanko yritysryhmiä pitää sulautuma-asetuksessa tarkoitettuina itsenäisinä yrityksinä, joiden yhdistä-

minen synnyttää sulautuma-asetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisen yksittäisen keskittymän.

- (8) Kuten 6 kohdassa mainittiin, uuden yrityksen rakenteen perustana on PW:n yhteenliittymä. Jos lähdetään siitä oletuksesta, että keskittymän lopputuloksena syntyy yksi yritys eli itsenäinen taloudellinen yksikkö, on tarpeen tutkia, onko PW:n yhteenliittymään keskittynyt riittävän paljon päätösvaltaa ja taloudellisia etuja, jotta siitä on tullut sulautuma-asetuksessa tarkoitettu itsenäinen taloudellinen yksikkö. Näin voidaan määrittää, onko käsiteltävänä oleva toimenpide sulautuma-asetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu sulautuma, eli syntyykö aikaisemmin itsenäisten yritysten toiminnan yhdistämisen tuloksena itsenäinen taloudellinen yksikkö.
- (9) PW-yhtymä on pitkälle integroitunut, koska sen rakenne on kehittynyt merkittävästi viime vuosina. Ennen yhteenliittymäjärjestelyä PW:n yritykset toimivat verkostona, jolla oli yhteinen nimi ja joka noudatti samoja ammatillisia ja palveluun liittyviä standardeja. Jokainen yritys toimi pääasiassa omalla alueellaan ja siirsi tilaisuuden tullen töitä toisella alueella toimivalle PW:n yritykselle.
- (10) Koska tämä rakenne ei osoittautunut toimivaksi liiketoiminnasta aiheutuvien kulujen ja voimavarojen käytön suhteen, ja koska kansainvälisen liiketoiminnan organisoinnissa esiintyi ongelmia, PW otti tilanteen korjaamiseksi käyttöön uuden järjestelmän, jossa yhteenliittymälautakunta (*Combination Board*) tekee arvioita ja neuvoo kansallisia yrityksiä käytännöllisesti katsoen kaikissa niiden liiketoimintaan liittyvissä asioissa. PW:n Euroopan yhteenliittymä hyväksyttiin vuonna 1988, jotta PW:n eurooppalaiset yritykset voivat toimia tavalla, joka sovitaa PW:n yksittäisten yritysten omistajien edut yhteen ja edistää yhteisten etujen mukaista toimintaa. Näin yritykset eivät tee liiketoiminnassaan päätöksiä, jotka ovat niiden oman edun mukaisia, mutta haitaksi jollekin toiselle yhteenliittymään kuuluvalla yritykselle. Tämän lisäksi Yhdysvaltain PW teki kahdenvälisiä sopimuksia muun muassa Meksikossa, Intiassa, Israelissa ja Japanissa toimivien PW:n yritysten kanssa. Näiden sopimusten mukaisesti yritykset yhdistivät voimavaroja ja sovitivat yhteen toimintansa molempia hyödyttävällä tavalla. PW:n Euroopan yhteenliittymää on vastikään laajennettu Euroopassa ja

Yhdysvalloissa toimivien PW:n yritysten välisellä yhteenliittymäsopimuksella. Yhteenliittymään kuuluvat PW:n yritykset toimivat yhdessä itsenäisenä taloudellisena yksikkönä. Yhteenliittymään kuuluvat PW:n yritykset Länsi-Euroopassa, Yhdysvalloissa, Itä-Euroopassa, Lähi-Idässä, Pohjois-Afrikassa ja Etelä-Afrikan tasavallassa.

(11) [...] ⁽¹⁾

(12) [...]

(13) [...]

(14) [...]

(15) [...]

(16) Edellisten kohtien kuvauksen perusteella näyttää siltä, että PW:n yhteenliittymä on merkittävässä määrin integroitunut. [...]

(17) Edellä esitetystä käy ilmi, että yritysjohtoa ja [...] on keskitetty merkittävästi. Sulautuma-asetuksen kannalta toimenpiteen tuloksena syntyy itsenäinen taloudellinen yksikkö ja toimenpiteessä on kyse yksittäisestä keskittymästä, jossa PW kokonaisuudessaan on toinen osapuoli. Tässä yhteydessä ei käsitellä sitä, muodostavatko C&L:n yritykset itsenäisen taloudellisen yksikön, koska PW:n ja C&L:n kansallisten osakkuusyhtiöiden välisiä lukuisia sulautumisia käsitellään joka tapauksessa osana näiden kahden yritysryhmän välistä yhtä toimenpidettä. Tämän vuoksi tämän asian kilpailullisen arvion kannalta merkityksellisiä ovat kaikki Euroopan talousalueella toteutetut paikalliset sulautumat.

IV. YHTEISÖNLAAJUINEN ULOTTUVUUS

(18) Osapuolten yhdistetty maailmanlaajuinen kokonaisliikevaihto on yli 5 000 miljoonaa ecua (Price Waterhouse 4 630 miljoonaa ecua, Coopers & Lybrand 5 305 miljoonaa ecua). Kummankin osapuolen yhteisön alueelta kertynyt kokonaisliikevaihto on yli 250 miljoonaa ecua (Price Waterhouse 1 301 miljoonaa ecua, Coopers & Lybrand 2 249 miljoonaa ecua). Vaikka C&L:n osakkuusyhtiöitä kohdeltaisiin erillisinä yksiköinä, niiden liikevaihto ylittää 250 miljoonaa ecua ainakin kolmessa jäsenvaltiossa, eli Yhdistyneessä kuningaskunnassa (772 miljoonaa ecua), Alankomaissa (299 miljoonaa ecua) ja Saksassa (487 miljoonaa ecua). Osapuolten yhteisön alueelta kertyneestä kokonaisliikevaihdosta ei tule yli kahta kolmasosaa yhdestä ja samasta jäsenvaltiosta, eikä osapuolten EFTAn alueelta kertyneestä kokonaisliikevaihdosta yli

kaksi kolmasosaa tule yhdestä ja samasta EFTAn jäsenvaltiosta. Ilmoitettu toimenpide on siis keskittymä, jolla on yhteisön ja ETA:n laajuinen ulottuvuus.

V. KILPAILULLINEN ARVIOINTI

A. MERKITYKSELLESET TUOTEMARKKINAT

1) *Osapuolten toiminta-alat*

(19) Molemmat keskittymän osapuolet tarjoavat monipuolisia asiantuntijapalveluja pääasiassa kansallisille ja monikansallisille suuryhtiöille, jotka toimivat useilla eri toimialoilla. Osapuolilla on asiakkaita myös julkisella sektorilla.

(20) Osapuolet ovat jakaneet edellä mainitut asiantuntijapalvelut viiteen väljään osa-alueeseen, jotka niiden mielestä muodostavat asian kannalta merkitykselliset tuotemarkkinat: tilintarkastus ja kirjanpito, veroneuvonta, liikkeenjohdon konsultointi, konkurssit ja yritysrahoituksen neuvontapalvelut.

2) *Merkitykselliset tuotemarkkinat*

(21) Komission tekemä markkinatutkimus varmistaa yleisesti ottaen sen, että edellä mainitulla jaolla viisiin tuotemarkkinoihin voidaan määrittää osapuolten päätoimialat.

(22) Komissio kuitenkin havaitsi tilintarkastus- ja kirjanpitopalveluissa kahdet erilliset markkinat. Näitä palveluja tarjotaan ensinnäkin pienille ja keskisuurille yrityksille, jotka ovat pääasiassa kansallisia, ja kuusi suurta yritystä kilpailee yhdessä pienempien tilintarkastus- ja kirjanpitopalveluja tarjoavien yritysten kanssa. Toisaalta on olemassa kansallisille ja monikansallisille pörssiyrityksille ja suuryrityksille tarjottavien tilintarkastus- ja kirjanpitopalvelujen markkinat, joita hallitsevat valtaosin kuusi suurta yritystä.

(23) Komissio on havainnut, että tietyillä aloilla saattaa olla vieläkin kapeammat tilintarkastus- ja kirjanpitopalvelujen markkinat. Tämä koskee erityisesti pankki- ja vakuutusala.

(24) Komissio on myös huomannut mahdollisen toisen kapean markkina-alueen veroneuvonnan alalla, eli näiden palvelujen tarjoamisen kuuden suuren yrityksen suuryrityksiä varten.

(25) Komissio aloitti menettelyn sen kilpailullisen vaikutuksen takia, joka toimenpiteellä saattaa olla kuuden suuren yrityksen suuryrityksille tarjoamien tilintarkastus- ja kirjanpitopalvelujen markkinoilla,

⁽¹⁾ Päätöksen tätä versiota on toimituksellisesti muutettu luottamuksellisten tietojen paljastamisen estämiseksi.

liike-elämän eri aloilla, mutta komission markkinatutkimus paljasti, että uran jossain vaiheessa pyritään erikoistumaan muutamalle alalle ja saavuttamaan siten ammatin erikoisasiantuntemus. Näyttää siltä, että tilintarkastusyrittäjä, joka on kauan ollut näkyvästi esillä tietyllä alalla, saa mainetta kyseisen alan asiantuntijana.

- (34) Komissio harkitsi näiden havaintojen perusteella erillisten tilintarkastuspalvelujen markkinoiden mahdollisuutta sellaisilla aloilla, joilla oli merkkejä siitä, että alan toimintojen erityinen monimutkaisuus vaatii tilintarkastajalta merkittävää erikoisasiantuntemusta. Kuitenkin ainoat alat, joilla komission markkinatutkimus tuki tätä mahdollisuutta, olivat pankki- ja vakuutus toiminta. Sekä asiakkaat että kilpailijat olivat samaa mieltä siitä, että nämä kaksi alaa eroavat kaikista muista, mukaan lukien muut säännellyt alat ja julkisyrietykset.

ii) *Pankki- ja vakuutus tilintarkastukset*

- (35) Näin ollen komissio harkitsi mahdollisuutta, että kyseisillä aloilla olivat tilintarkastuksen merkitykselliset tuotemarkkinat, sillä säänneltyinä rahoituspalveluina niillä oli erityinen ja monimutkainen luonne. Komissio otti huomioon varsinkin sen yhdistetyn voiman, joka osapuolilla olisi ehdotetun toimenpiteen seurauksena näillä aloilla joissain jäsenvaltioissa. Kuten edellä jo mainittiin, kolmannet osapuolet yleensä mainitsivat komissiolle näiden alojen erityisestä luonteesta.

aa) *K y s y n t ä*

- (36) Yksityiskohtaisen markkinatutkimuksen aikana komissio kuuli laajasti kuuden suuren yrityksen pankki- ja vakuutusalan asiakkaita, sillä komission tiedossa oli alakohtaisen asiantuntemuksen ja hyvän maineen tärkeys näillä aloilla. Asiakkaiden vastausten tarkastelu paljasti näiden kahden alan tilintarkastuksen monimutkaisen ja yksilöllisen luonteen ja osoitti, että muihin aloihin verrattuna vaatimus tarvittavasta alan asiantuntemuksesta tietyssä maassa sekä riittävät asiantuntijaresurssit, jotka molemmat liittyvät vastaavaan alakohtaisen tilintarkastuksen hyvään maineeseen markkinoilla, painavat näiden alojen asiakkaiden mielestä enemmän kuin hintatekijät. Komissiolla oli markkinatutkimuksen aikana runsaasti todisteita kuudelta suurelta yritykseltä ja niiden asiakkailta hinnan suhteellisen vähäisestä tärkeydestä asiakkaan päättäessä tilintarkastajan valinnasta tai säilyt-

tämisestä. Komission saamat pankki- ja vakuutusasiakkaiden vastaukset osoittavat, että nämä katsovat lähes aina, että hinta on vähemmän tärkeä ja monissa tapauksissa ”erittäin paljon vähemmän” tärkeä kuin muut tekijät, alan asiantuntemus ja hyvä maine, joita käsiteltiin edellä, tai tilintarkastajan tietämys asiakkaasta.

- (37) Asiakkaat mainitsivat lisäksi suhteellisen pitkän ajan, joka tarvitaan näiden alojen tilintarkastustaitojen omaksumiseen. Asiakkaat mainitsivat ”sisäänajovaiheen”, jonka pituus on yleensä kaksi tai kolme vuotta ja jonka toinen kuuden suuren yrityksen ryhmään kuuluva yhtiö tarvitsee saavuttaakseen kyseisten asiakkaiden tilintarkastuksissa tarvittavan pätevyyden, ja painottivat niille aiheutuvia ”aineettomia” kustannuksia toiminnan häiriintymisen ja liikkeenjohdolta vaadittavan ajan muodossa. Käsiteltävässä asiassa tilannetta lieventää se, että kuten useimmat komission kuulemat asiakkaat vahvistivat, ainakin kolmen ellei kaikkien kuuden suuren yrityksen katsotaan olevan mahdollisia vaihtoehtoisia palveluntoimittajia. Lisäksi nämä asiakkaat odottavat uuden tilintarkastajan ottavan hinnassa huomioon tilintarkastajan vaihtumisesta aiheutuvat rahoitukselliset kulut. Kun otetaan huomioon asiakkaille aiheutuvat ”aineetomat” kustannukset, pankki- ja vakuutusalan asiakkaat ovat hyvin haluttomia vaihtamaan tilintarkastajaa, mikä johtuu myös niiden luottamukseen ja varmuuteen asettamasta tärkeydestä, sillä nämä kehittyvät pitkäaikaisessa, jopa vuosikymmeniä kestävässä tilintarkastajasuhteessa.

- (38) Analysoidessaan markkinatutkimuksen aikana koottuja todisteita komissio on yksilöinyt muita tekijöitä, jotka lieventävät näitä kysyntään liittyviä seikkoja, ja jotka koskevat erityisesti pankki- ja vakuutusasiakkaiden näkemystä kahdesta päätekijästä, jotka ovat i) aika, jonka toinen kuuden suuren ryhmään kuuluva yritys tarvitsee saavuttaakseen saman pätevyyden kuin mitä asiakkaan nykyisellä tilintarkastajalla on, toisin sanoen ”sisäänajovaihe”, ja ii) asiakkaiden haluttomuus ylipäänsä vaihtaa tilintarkastajaa, kuten 37 kohdassa mainittiin.

- (39) Ensimmäisen päätekijän kohdalla komissio katsoo, että asiakkaiden mainitsemää ”sisäänajovaihetta” on tarkasteltava palvelun kokonaisuuden kannalta, johon liittyy tilintarkastajan/asiakkaan vaihtuessa tietty ajanjakso, jolloin uuden tilintarkastajan tutustuttava asiakasyritykseen, ja joka merkitsee asiakkaan toiminnan tiettyä häiriintymistä ja asiakkaan ajan investointia myös silloin, kun toimiala ei

vaihtu. Tämä seikka on yhdenmukainen sen kanssa, että asiakkaat pitävät tärkeänä käyttämänsä tilintarkastajan tietoja niistä itsestään. Näin ollen komissio katsoo, että alan vaihdosta johtuvan tilintarkastajan ”oppiajan” aiheuttama erotus on marginaalinen asiakkaiden mainitsemassa sisäänajovaiheessa. Komissio katsoo lisäksi, että näiden ajanjaksojen merkitystä on arvioitava edellä mainittujen erityisen pitkäaikaisten tilintarkastaja-asiakassuhdeiden kannalta.

- (40) Toisen päätekijän kohdalla komissio katsoo, että asiakkaiden haluttomuutta vaihtaa tilintarkastajaa, siinä määrin kuin asiakkaat ovat maininneet sen syyksi sellaiset tekijät kuten käyttämänsä tilintarkastajaa kohtaan tuntemansa luottamuksen ja varmuuden, on myös tarkasteltava osana palvelua, jossa henkilökohtaiset suhteet ja yksilölliset näkemykset ovat tärkeässä asemassa. Komissio katsoo, että näitä kvalitatiivisia tekijöitä (luottamus ja varmuus) on tulkittava laajemmin tilintarkastaja-asiakassuhteessa, jossa luottamuksella ja varmuudella on erityinen merkitys tilintarkastuspalvelujen luonteen vuoksi, sillä kyseiset palvelut ovat riippumattomia tietystä alasta.

bb) Tarjonta

- (41) Kuuden suuren ryhmän yritykset ovat asiakkaiden odotuksiin ja vaatimuksiin vastatakseen järjestäytyneet yhtiöittäin alakohtaisesti. Tämä strategia on perusteltu myös niiden riittävän alakohtaisen asiantuntemuksen tarpeen kannalta, jotta vältetään mahdolliset vastuuongelmat pankki- ja vakuutusaloilla, jotka ovat korkean riskin rahoituspalvelualoja.
- (42) Komissiolla oli todisteita markkinatutkimuksen aikana kuuden suuren yrityksen tilintarkastushenkilöstön erityisen suuresta alakohtaisesta ryhmittymisestä pankki- ja vakuutusaloilla, sillä näiden alojen asiantuntijat käyttivät suhteellisesti suurimman osan urastaan ja työajastaan näillä aloilla verrattuna muihin aloihin, joilla he saattavat toimia. Kuuden suuren yrityksen vastauksista kävi lisäksi ilmi, että näin suuri erikoistuminen johtuu rahoituspalvelualojen erityisestä monimutkaisuudesta, niihin liittyvistä suuremmista riskeistä ja suuremmasta lainsäädännöllisestä vastuusta sekä tämän vaatimasta lainsäädännöllisten vaatimusten tuntemuksesta.

- (43) Osapuolet itse vahvistivat tämän tilanteen. Yksi niistä sanoi, että rahoituspalvelualoilla (pankki- ja vakuutusaloilla) ”vaaditaan erityisasiantuntemusta, koska niihin liittyy suurempi riski ja joissain yrityksissä monimutkaisia liiketoimia”. Toinen sanoi, että ”suurissa yrityksissä ja pääkaupungeissa asiakaspohja antaa tietyillä aloilla (esimerkiksi rahoituspalveluissa) mahdollisuuden muodostaa ryhmiä, joilla on erityisiä taitoja ja kokemusta. On tavallista, että henkilöstö otetaan töihin suoraan näihin ryhmiin, joissa he luovat uraansa johtotasolle asti”.

- (44) Tilintarkastusyritys vastaa rahoituskuluista, jotka aiheutuvat asiakkaiden tilintarkastuksesta silloin, kun uudella tilintarkastajalla ei ole riittävää alan tuntemusta. Asiakas odottaa tilintarkastusyrittäjän mukauttavan maksunsa ”sisäänajovaiheessa”, joka on yleensä kaksi tai kolme vuotta, kuten 37 kappalessa mainittiin. Tilintarkastusyrittäjän edun mukaista on, että sillä on riittävästi ammattitaitoisia, asiantuntevia tilintarkastajia, joilla on kyseisen alan (joko pankki- tai vakuutusala) kokemusta, saadakseen asiakkaan vakuuttumaan siitä, että yritys pystyy tyydyttämään asiakkaan tarpeet.

- (45) Komissiolle on ilmoitettu, että näiden rahoituspalvelualojen korkea riski voi itsessään muodostaa esteen tilintarkastusyrittäjälle, jolta puuttuu riittävä alan asiantuntemus, sillä sen on arvioitava taloutensa ja maineensa osalta kuluja, joita tilintarkastusvastuun ottaminen aiheuttaa erityisesti suurten asiakkaiden kohdalla.

- (46) Näyttää kuitenkin siltä, että kaikilla kuudella suurella yrityksellä on alakohtaista kokemusta. Tämä johtuu seuraavista tekijöistä:

- useimmat kuuden suuren yritykset toimivat jo tilintarkastajina kyseisillä aloilla, vaikkakin niiden vahvuus vaihtelee jäsenvaltiosta toiseen,
- kaikilla kuudella suurella yrityksellä on lähes kaikissa jäsenvaltioissa jonkinasteista alakohtaista asiantuntemusta tietyllä osa-alueella (esimerkiksi pienemmät pankit tai vakuutusyhtiöt, ulkomaisten yhtiöiden tytäryhtiöt tai sivuliikkeet, toimiminen tilintarkastajina valvontaviranomaisten puolesta jne.),
- alakohtaista asiantuntemusta voi kertyä myös tietyssä jäsenvaltiossa asiakkaan hankittua tietyn alan yrityksen,

- on olemassa merkittävä määrä muita kuin rahoitusalan yrityksiä, joiden tytäryhtiö toimii rahoituspalvelualalla (esimerkiksi autonvalmistajien rahoitustytäryhtiöt, suurten vähittäisliikkeiden maksukortti- tai vähittäispankkitytäryhtiöt jne). Alakohtaista asiantuntemusta voi kertyä näiden tytäryhtiöiden tilintarkastuksesta,
- pankki- ja vakuutusalan alakohtaista asiantuntemusta kertyy myös muusta kuin tilintarkastukseen liittyvästä neuvonnasta, kuten liikkeenjohdon konsultoinnista, jolla alalla kaikki kuusi suurta yritystä toimivat,
- kuudella suurella yrityksellä on tietyin rajoituksin mahdollisuus siirtää henkilöstöä eri maiden välillä tai houkuttaa kilpailijoiden työntekijöitä palvelukseensa.
- (47) Tämän johdosta niiden kuuden suuren ryhmään kuuluvan yrityksen kilpailumahdollisuudet, joilla on vähäisempi edustus näillä aloilla tietyssä maassa, eivät näy niiden nykyisessä osuudessa näillä aloilla. Tämän vahvistaa suuri enemmistö pankki- tai vakuutusalan asiakkaista, jotka sanoivat voivansa harkita ainakin neljää kuudesta suuresta yrityksestä tilintarkastajakseen. Siten mikä tahansa kuudesta suuresta yrityksestä voisi löytää suhteellisen helposti resurssit laajentaakseen tilintarkastustointaa pankki- ja vakuutusosalalle.
- (48) Edellä selostetun kuuden suuren yrityksen aseman johdosta jotkut yritykset ovat onnistuneet tulemaan rahoituspalvelualalle, esimerkiksi PW vakuutus-alalle.
- cc) **P ä ä t e l m ä**
- (49) Harkittuaan kaikkia edellä olevia tekijöitä komissio katsoo, että tilintarkastus- ja kirjanpito palvelujen tarjoaminen pankki- ja vakuutusosalalle ei muodosta erillisiä merkityksellisiä tuotemarkkinoita arvioitaessa käsiteltävänä olevan toimenpiteen kilpailuvaikutuksia.
- c) **Kuuden suuren yrityksen verotuksen neuvontapalvelut suuryrityksille**
- (50) Verotuksen neuvontapalveluihin kuuluvat liiketoimien ja organisaatioiden rakennetta koskevat neuvot veronmaksuvelvollisuuden saattamiseksi mahdollisimman pieneksi sekä yhteydenpito veroviranomaisten kanssa asiakkaiden puolesta.
- (51) Samoin palveluihin kuuluu maksettavan veron määrän laskeminen ja veroilmoitusten laatiminen veroviranomaisille.
- (52) Osapuolet väittivät, että verotuksen neuvontapalveluja eivät tarjoa pelkästään tilintarkastus- ja kirjanpito yritykset, mukaan lukien pienet yhtiöt, vaan myös asianajotoimistot. Komission tutkimus vahvisti osapuolten väitteen, että kuuden suuren yrityksen suuryrityisasiakkaat eivät välttämättä hanki tilintarkastus- ja kirjanpito palveluja pelkästään omalta kuuden suuren ryhmään kuuluvalla yritykseltä.
- (53) Komissio katsoo, että verotuksen neuvontapalvelujen tarjoaminen kuuden suuren yrityksen tilintarkastus- ja kirjanpito palvelujen suuryrityksiasiakkaalle ei muodosta sellaisia merkityksellisiä tuotemarkkinoita, jotka eroaisivat kaikille asiakasryhmille tarjottavien veropalvelujen markkinoista.
- 3) **P ä ä t e l m ä merkityksellisistä tuotemarkkinoista**
- (54) Ottaen huomioon kaikki edellä mainitut tekijät komissio katsoo, että seuraavien palvelujen markkinat muodostavat tässä asiassa merkitykselliset tuotemarkkinat kilpailuun liittyvän arvioinnin kannalta:
- i) kuuden suuren yrityksen suuryrityksille tarjoamat tilintarkastus- ja kirjanpito palvelut;
- ii) pk-yrityksille tarjotut tilintarkastus- ja kirjanpito palvelut;
- iii) verotuksen neuvontapalvelut (koko markkinoille);
- iv) liikkeenjohdon konsulttipalvelut;
- v) konkurssipalvelut;
- vi) yritysten rahoitusneuvonta.
- B. MERKITYKSELLISET MAANTIETEELLISET MARKKINAT
- 1) **Tilintarkastus- ja kirjanpito palvelut**
- a) **Lainsäädännöllinen kehys / kansallisia markkinoita koskevat näkökohdat**
- (55) Tilintarkastuspalveluja säännellään yhteisössä jäsenvaltioitasolla. Kansallisessa lainsäädännössä säädetään, minkä tyyppisissä yrityksissä on suoritettava lakisääteinen tilintarkastus, kuinka usein tarkastus on tehtävä, millainen ammattipätevyys lakisääteisellä tilintarkastajalla on oltava ja millainen oikeudellinen muoto tilintarkastusyriyksillä on oltava. Vaikka asiakkaat nimittävätkin omat tilintarkastajansa, useissa jäsenvaltioissa ja tietyillä aloilla

(nimitäin pankki- ja vakuutustoiminta ja pörssi-yhtiöt) nimitys vaatii valvontaviranomaisen hyväksynnän. Joissain jäsenvaltioissa säännellään tilintarkastussopimusten kesto ja uusimismahdollisuuksia. Tilintarkastuspalveluen tarjoamiseen liittyvä vielä yksi seikka, joka on säätelyn alainen, eli vapaus perustaa tilintarkastusyriity, sillä joissain jäsenvaltioissa on omistusta, johtoa ja oikeudellista muotoa koskevia rajoituksia.

- (56) Osapuolet itse myönsivät, että tilintarkastus- ja kirjanpito palvelujen tarjontaa säännellään paljon kansallisella tasolla, ja sanoivat, että tämä seikka "antaa ymmärtää", että kyseisillä palveluilla on kansalliset markkinat. Ne kuitenkin väittivät, että tällainen määritelmä koskee ensi sijassa "sellaisen pienempien yhtiöiden tilintarkastusta, jotka toimivat pääasiallisesti vain yhdessä maassa, eivätkä hanki pääomaa kansainvälisiltä markkinoilta".

b) Monikansallista ulottuvuutta koskevat näkökohdat

- (57) Osapuolet totesivat myös, että tilintarkastus- ja kirjanpito markkinat ovat saamassa kansainvälisen ulottuvuuden, sillä niiden monikansallisesti toimivien yritysten, jotka tarvitsevat asiantuntijapalveluja useissa maissa yhdeltä palveluntarjoajalta, määrä kasvaa. Analysoidessaan markkinoilla toimivien yritysten vastauksia kysymykseen tilintarkastus- ja kirjanpito palvelujen maantieteellisestä laajuudesta komissio otti huomioon osapuolten esille tuoman kysymyksen kansainvälisestä ulottuvuudesta erityisesti monikansallisten yritysten tapauksessa (jotka hankkivat tilintarkastus- ja kirjanpito palvelut kuudelta suurelta yritykseltä). Monikansalliset yritykset muodostavat osan asiakaskuntaa tämän asian arvioinnissa käytetyillä merkityksellisillä tuotemarkkinoilla.

c) Kuuden suuren tilintarkastusyriityksen ja niiden asiakkaiden lausumat

- (58) Analyysi osoitti, että kuuden suuren yrityksen kansainväliset asiakkaat pyrkivät entistä enemmän neuvottelemaan maailmanlaajuisista palvelutarpeistaan sellaisen jonkin kuuden suuren yrityksen osakasyhtiön kanssa, joka sijaitsee asiakkaan emoyhtiön maassa, "kansainvälisen kokonaisratkaisun" muodossa. Sekä kuuden suuren tilintarkastusyriityksen, osapuolet mukaan lukien, että näiden yritysten asiakkaiden komissiolle yksityiskohtaisen markkinatutkimuksen aikana antamien vastausten analyysi vahvistaa kuitenkin, että vaikka mahdollinen kokonaisratkaisu muodostaa periaatteessa yhtenäisen kokonaisuuden, joka kattaa tilintarkastusyriityksen tarjouksen kaikilla kansallisilla paikkakunnilla, joilla kansainvälinen asiakas tarvitsee kyseisiä palveluja, se kaikesta huolimatta

muodostuu, kun otetaan huomioon asiakasyriityksen kansallisen tytäryhtiön tarpeet (mukaan lukien kansalliset lakisääteiset vaatimukset) ja tarjous, mukaan lukien maksut, tietystä tilintarkastusyriityksestä, joka mahdollisesti saattaisi tarjota palveluja kyseiselle tytäryhtiölle.

- (59) Itse asiassa yksi toimenpiteen osapuoli kuvasi tarjousmenettelyä "emoyhtiön kanssa keskustasolla käytäväksi neuvotteluksi, sen jälkeen kun paikallisten arvioiden ja tilintarkastusyriityksen paikallisten osakkaiden ja emoyhtiön sijaintimaan pääosakkaan kanssa käytyjen neuvottelujen tulokset on yhdistetty", lisäksi, että "tätä lähestymistapaa sovelletaan noin 90 prosenttiin tarjouksiin". Toinen osapuoli totesi, että "tarjouspyynnön saavuttua pääkonttori yksilöi toimistot, osakasyhtiöt ja ryhmät, jotka palvelisivat mahdollisen asiakkaan kaikkia toimintoja. Näitä toimistoja pyydetään tutkimaan suoritettavat työt ja laatimaan arvio käytettävän ajan arvosta tietyllä asteikolla. Tilintarkastusta koskevat paikalliset asteikkoarviot toimitetaan suoraan pääkonttoriin kokonaispalkkiostategian laatimiseksi [...]. Jos kokonaispalkkio on vähemmän kuin arvioitu asteikkopalkkio kokonaisuudessaan, mahdollinen alennus kohdennetaan tasaisesti kaikkiin osallistuviin toimistoihin." Sama osapuoli totesi lisäksi, että "yhtymän johto tiedustelee usein tytäryhtiön johdolta, mitä nämä ajattelevat kilpailevista (tilintarkastus)yrityksistä" ja että "tilintarkastuskäytännön johtoa niillä alueilla, joilla tytäryhtiöt sijaitsevat, konsultoidaan, jotta varmistetaan, että paikalliset lakisääteiset ja muut pakolliset vaatimukset otetaan huomioon laadittaessa tarjouksia keskitetysti, ja että nämä tarjouksen tekemisen tekniset seikat käsitellään kansallisesti kokonaisvaatimusten noudattamiseksi".

- (60) Monet osapuolten monikansalliset asiakkaat ilmoittivat komissiolle markkinatutkimuksen kuluessa, että ne neuvottelevat kyseisistä palveluista, myös palkkioista, tilintarkastuspalveluja tarjoavien yritysten kanssa kansallisella tasolla. Toisin sanoen niiden tytäryhtiöt neuvottelevat suoraan kansallisen osakasyhtiön kanssa, myös silloin kun lopullinen tarjous yhteensovitetaan ja/tai tarkistetaan keskustasolla. Eräs monikansallinen asiakas totesi, että se katsoi markkinoiden maantieteellisen laajuuden kansalliseksi, ja vahvisti, että kyseisessä yrityksessä "tytäryhtiöiden tilintarkastuspalkkioiden neuvotteluista vastaa tytäryhtiön johto". Toinen osapuolten monikansallinen asiakas myönsi, että se "keskusteli tilintarkastuspalkkioista ja laatu koskevista kysymyksistä keskustasolla", mutta totesi, että se "sopi hinnoista ja ehdoista yhtiökohtaisesti" sillä "kukin yhtiö vastaa näistä palveluista aiheutuvista omista kustannuksistaan ja paikallisjohto on yleensä

mukana keskusteluissa ja neuvotteluissa”, ja että se ”ei ollut neuvotellut kansainvälisistä palvelukokonaisuuksista yhdenkään kuuden suuren yrityksen kanssa”. Eräs toinen monikansallinen asiakas totesi lisäksi, että se ”neuvotteli paikallisesti tilintarkastusyriyten kanssa”, eikä ”neuvotellut palveluista keskustasolla”.

- (61) On olemassa lisäksi tekijä, joka on yhteinen kaikille monikansallisille asiakkaille. Koska ne ovat yhtymiä, niiden konsernitilinpäätökset on tarkastettava. Konsernitilinpäätös sisältää emoyhtiön ja sen eri puolilla maailmaa sijaitsevien tytäryhtiöiden tilinpäätökset. Koska konsernitilintarkastus tehdään emoyhtiön sijaintimaassa, emoyhtiön valintaan tilintarkastuksen suorittajaksi (ja siten koko yhtymän tilintarkastajaksi) vaikuttaa se, miten se arvostaa sijaintimaansa tilintarkastuspalveluja tarjoavia (muuan muassa yritysten hyvä maine ja asiantuntemus). Näyttää siltä, että vaikka jollain yrityksellä on melko vahva asema ulkomaisten yhtiöiden tytäryhtiöiden tilintarkastuksessa tietyssä maassa ja tietyllä alalla, sen asema muiden samalla alalla toimivien yhtiöiden tilintarkastuksessa samassa maassa saattaa olla suhteellisen heikko.

d) Kansallisten markkinoiden ratkaisevat ominaispiirteet

- (62) Komissio on ottanut huomioon kaikki edellä mainitut tekijät analysoidessaan käsiteltävän asian merkityksellisten tuotemarkkinoiden maantieteellistä laajuutta ja yksilöinyt erityisesti seuraavat kansallisten markkinoiden ominaispiirteet:
- a) kansalliset lakisäätteiset vaatimukset, jotka vaikuttavat sekä kysyntään (lakisäätteiset tilintarkastusvaatimukset) että tarjontaan (tilintarkastushenkilökunnan ammattipätevyys ja tilintarkastusyriyten perustamista koskevat rajoitukset tietyissä jäsenvaltioissa);
- b) tilintarkastuspalveluja tarjoavien tarve olla läsnä tietyllä alueella, ammattitaitoinen henkilökunta ja vaadittava asiantuntemus (mukaan lukien lakisäätäinen tietämys) sekä ”tuotemerkin” tunnettuus/hyvä maine kaikissa maissa, joissa kyseisiä tilintarkastus- ja kirjanpitoa palveluja aiotaan tarjota.

e) Päätelmä

- (63) Kun otetaan huomioon edellä mainitut kansallisten markkinoiden ominaispiirteet ja muut edellä mainitut tekijät, komissio katsoo, että kansalliset markkinat muodostavat merkitykselliset maantieteelliset markkinat arvioitaessa käsiteltävänä olevan

toimenpiteen kilpailullisia vaikutuksia tilintarkastus- ja kirjanpitoa palvelujen markkinoihin.

2) Verotuksen neuvontapalvelut

- (64) Ottaen huomioon, että eri maissa on erityisiä ammattipätevyyttä ja asiantuntemusta koskevia kansallisia erityisvaatimuksia ja että myös niiden verolait ovat erilaisia, komissio katsoo, että kansalliset markkinat muodostavat merkitykselliset maantieteelliset markkinat arvioitaessa käsiteltävänä olevan toimenpiteen kilpailullisia vaikutuksia verotuksen neuvontapalvelujen markkinoihin.

3) Liikkeenjohdon konsulttipalvelut

- (65) Liikkeenjohdon konsulttipalveluja tarjotaan hyvin erilaisille yritys- ja julkisen sektorin asiakkaille. Osapuolet väittivät, että ainoa tekijä, joka rajoittaa mahdollisuuksia osallistua näille markkinoille, on asiakkaiden vaatimien asiaankuuluvien taitojen ja voimavarojen tarve. Joillakin asiakkailta on pelkääntään kansallisia tai paikallisia tarpeita, kun taas monikansalliset yritykset tarvitsevat palveluja useissa maissa. Osapuolet väittivät, että markkinoilla oli sekä kansallinen että kansainvälinen ulottuvuus siten, että monet palvelun tarjoajat kilpailevat molemmilla tasoilla, mukaan lukien erikoistuneet yritykset (kansallisella/paikallisella tasolla), tilintarkastusyriyten ja konsulttiyritykset (molemmilla tasoilla).

- (66) Komission markkinatutkimus vahvisti laajalti osapuolten edellä mainitut väitteet. Koska toimenpide ei kuitenkaan johda määrävän aseman syntyymiseen tai vahvistumiseen millään maantieteellisillä markkinoilla, kuten 69 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa olevasta arvioinnista ilmenee, komissio on päättänyt jättää liikkeenjohdon konsulttipalvelujen merkityksellisten maantieteellisten markkinoiden tarkan määrittelyn avoimeksi tässä asiassa.

4) Konkurssipalvelut

- (67) Osapuolten mukaan kansalliset lait säätelevät konkurssipalveluja. Vaikka konkurssit voivatkin olla kansainvälisiä, selvitysmies nimitetään kunkin maan kansallisten sääntöjen mukaan. Komission markkinatutkimus vahvisti lisäksi näiden markkinoiden kansallisen luonteen. Komissio katsoo, että kansalliset markkinat muodostavat merkitykselliset maantieteelliset markkinat arvioitaessa käsiteltävänä olevan toimenpiteen kilpailullisia vaikutuksia konkurssipalveluiden markkinoihin.

5) Yritysrahoituksen neuvontapalvelut

- (68) Komissio katsoi 30 päivänä elokuuta 1993 tekemässään päätöksessä (BHF/CCF/Charterhouse — asia IV/M.319)⁽¹⁾, että yritysrahoitukseen liittyviä neuvontapalveluja tarjotaan kansallisilla markkinoilla. Osapuolet väittivät kuitenkin, että eräissä toimissa markkinat ovat kansainväliset ja komission markkinatutkimus vahvisti, että näiden palvelujen tarjonnassa oli sekä kansallisia että kansainvälisiä piirteitä. Kun otetaan huomioon, että komissio on jäljempänä olevassa arvioinnissaan päättänyt, että käsiteltävä toimenpide ei johda määräävän aseman syntymiseen tai vahvistumiseen millään markkinoilla, joilla näitä palveluja tarjotaan, komissio on päättänyt olla määrittelemättä tarkemmin merkityksellisiä maantieteellisiä markkinoita tässä asiassa.

C. ARVIOINTI

1) Markkinoiden ominaispiirteet

a) Kuuden suuren tilintarkastusyhtiön toiminta

- (69) Kullakin kuudella suurella yrityksellä on nykyisin merkittävää liiketoimintaa kaikilla merkityksellisillä tuotemarkkinoilla, kuten seuraava taulukko osoittaa: (liikkeenjohdon konsulttipalvelut, yritysten konkurssipalvelut ja yritysrahoituksen neuvontapalvelut ovat ryhmässä ”muut”)

Tulot maailmanlaajuisesti 1996 (arvio)

(miljardia Yhdysvaltain dollaria)

	Yhteensä	Tilintarkastus/ kirjanpito	Verotus	Muut
AA	9,5	2,9	1,7	4,9
KPMG	8,1	4,5	1,6	2,0
E&Y	7,8	3,5	1,6	2,7
C&L	6,8	3,6	1,3	1,9
DTTI	6,5	3,6	1,3	1,6
PW	5,0	2,4	1,1	1,5

Lähde: International Accounting Bulletin.

- (70) Seuraava taulukko osoittaa prosentteina ilmaistuna kokonaistulot (edellä olevien lukujen perusteella), jotka kukin kuudesta suuresta yrityksestä saa tärkeimmistä tuotteistaan:

Kokonaistulot, prosentteina

(%)

	Tilintarkastus/ kirjanpito	Verotus	Muut
AA	30,5	17,9	51,6
KPMG	55,6	19,8	24,7
E&Y	44,9	20,5	34,6
C&L	52,9	19,1	27,9
DTTI	55,4	20,0	24,6
PW	48,0	22,0	30,0

⁽¹⁾ EYVL C 247, 10.9.1993, s. 4

- (71) Vaikka kukin kuudesta suuresta yrityksestä toimii kaikilla merkityksellisillä markkinoilla, jotka on määritelty edellä, on huomattava, että kaikilla markkinoilla, lukuun ottamatta kuuden suuren yrityksen suuryritysten tilintarkastus- ja kirjanpito-markkinoita, kuuden suuren yrityksen kanssa kilpailevat monet erilaiset palveluntarjoajat:
- verotuksen neuvontapalveluissa kuusi suurta kilpailevat muiden tilintarkastusyritysten, laki-asiainoimistojen ja pankkien kanssa,
 - liikkeenjohdon konsulttipalveluissa kuusi suurta kilpailevat lukuisien konsulttiyritysten kanssa, joita ovat esimerkiksi McKinsey, Boston Consulting Group, IBM, EDS, Bain & Co,
 - yritysrahoituspalveluissa kuusi suurta kilpailevat lukuisien investointipankkien ja muiden yritysten kanssa, kuten Goldman Sachs, Morgan Stanley, SBC Warburg Dillon Read,
 - yritysten konkurssipalveluissa kuusi suurta kilpailevat asianajotoimistojen kanssa.
- b) Tilintarkastus- ja kirjanpito- palveluiden markkinat**
- (72) Kuten edellä olevasta taulukosta ilmenee, tilintarkastus- ja kirjanpito- palvelut muodostavat noin puolet kunkin kuuden suuren yrityksen kokonaistuloista (poikkeuksena on AA, joka on keskittynyt enemmän liikkeenjohdon konsulttipalveluihin).
- (73) Yhteisössä (sekä sellaisissa maissa kuten Yhdysvalloissa) tilintarkastusvaatimuksia koskevat lait ovat yleensä hyvin pitkälle kehittyneitä ja tilintarkastusmarkkinat ovat suhteellisen kypsät.
- (74) Aika, joksi tilintarkastaja nimitetään, vaihtelee maasta toiseen (Yhdistyneessä kuningaskunnassa yksi vuosi, muissa jäsenvaltioissa useita vuosia). Tilintarkastaja nimitetään tavallisesti uudestaan tehtävään ja sen vuoksi tilintarkastaja-asiakassuhde on usein pitkäaikainen kestäen useita vuosia tai jopa vuosikymmeniä. Komission tutkimuksen mukaan yksi syy tähän on se, että tilintarkastajan vaihtuminen voi vahingoittaa yritysasiakkaiden mainetta tai pörssikurssia, koska sijoittajat voivat epäillä, että kyseessä on tilinpäätöstä koskeva riita ja että yhtiön tileissä on ongelmia. Toinen syy on se, että asiakkaalta vaaditaan melkoisesti aikaa, koulutusta ja muita voimavaroja varmistaakseen, että uusi tilintarkastaja tuntee tarpeeksi hyvin asiakkaan liiketoiminnan ja siihen liittyvät seikat voidakseen tehdä tilintarkastuksen tyydyttävästi niin, että osakkeenomistajille aiheutuva riski on hyväksyttävissä rajoissa.
- (75) Tilintarkastajaa valittaessa suuret yritykset järjestävät usein tarjouskilpailun. Tavallisesti asiakas pyytää usealta (yleensä korkeintaan kolmelta tai neljältä) yritykseltä alustavia ehdotuksia. Näiden ehdotusten perusteella asiakas tekee lopullisen valinnan. Valinnassaan asiakas kiinnittää huomiota paitsi tilintarkastuspalkkioon myös muihin kuin hintatekijöihin. Tärkeimmät tekijät ovat yrityksen verkoston vahvuus, työn laatu, hyvä maine, tapa jolla se aikoo tehdä työn (teknologia mukaan lukien) ja tilintarkastuksesta vastuussa olevan henkilöstön kokemus ja asiantuntemus.
- (76) Asiakas saattaa jopa pitkän tilintarkastussuhteen jälkeen kilpailuttaa tilintarkastussopimuksen, koska se katsoo saavansa paremman hinta-laatusuhteen muualta tai estääkseen nykyisen tilintarkastajan kaavaileman hinnankorotuksen tai silloin kun se itse on muutosten kohteena, esimerkiksi sulautumassa tai yritysostossa. Tilintarkastus- ja kirjanpito- palvelujen hinta määräytyy siten ajoittain järjestetyissä, tarjouskilpailuissa.
- (77) Tilintarkastus- ja kirjanpito- palvelujen kysynnän kasvu useimmissa jäsenvaltioissa on johtunut yhteisön direktiivien täytäntöönpanosta. Direktiivien mukaan tiettyjen yritysten tilinpäätös on tarkastettava. Kysynnän ennustetaan kasvavan muiden kuin lakisääteeseen tilintarkastukseen ja kirjanpitoon liittyvien palvelujen kysynnän ansiosta, samoin kuin sellaisista rakenteellisista muutoksista kuten yksityistämisestä ja lisääntyneestä rahoituksen hankkimisesta pääomamarkkinoilta.
- (78) Ammattipätevyyttä, henkilökohtaista riippumattomuutta ja itsenäisyyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista, jotka lakisääteisiä tilintarkastuksia tekevien henkilöiden on täytettävä, on säädetty lakisääteisten tilintarkastusten suorittamisesta vastuussa olevien henkilöiden hyväksymisestä annetussa kahdeksannessa direktiivissä (neuvoston direktiivi 84/253/ETY)⁽¹⁾. Tässä direktiivissä ei kuitenkaan ole erityisiä ohjeita monista muista tilintarkastukseen liittyvistä kysymyksistä. Joitain seikkoja säännellään kansallisella tasolla tai tilintarkastusala säätelee niitä itse. Yleensä itsesäätelyn alaiset asiat voidaan jakaa kahteen pääryhmään: ammatissa käyttäytymistä koskevat säännöt (riippumattomuus, pätevyys, laatu, luottamuksellisuus) ja työskentelyä ja raportoimista koskevat säännöt. On totta, että itsesäätelyn alaiset asiat vaihtelevat yhteisön eri alueilla. Myös varsinaiset säännöt vaihtelevat maasta

⁽¹⁾ EYVL L 126, 12.5.1984, s. 20

toiseen. Suuntauksena on kuitenkin ottaa kansallisella tasolla käyttöön säännöt, jotka laaditaan kansainvälisellä tasolla, erityisesti tilintarkastajien kansainvälisen yhteistyöjärjestön (International Federation of Accountants, IFAC) toimesta. Euroopassa "Fédération des Experts Comptables Européens" (FEE) edistää kansainvälisten standardien käyttöönottoa jäsenvaltioissa.

- (79) Kansallisten itsesäätelien järjestöjen jäsenyys on tavallisesti yksilöllinen. Mutta tilintarkastusyrittäjällä on usein tärkeä asema itsesäätelyssä, sillä ne voivat uhrata aikaa ja voimavaroja osallistumalla sääntöjä laativien työryhmien työhön. Näin on etenkin kansainvälisellä tasolla. On ilmeistä, että suurimpien markkinatoimijoiden asema voi sen vuoksi olla huomattavampi tilintarkastajien kansainvälisessä yhteistyöjärjestössä ja siten laadittaessa standardeja kansainvälisellä tasolla. Koska kansalliset standardit ovat usein IFAC:n standardien kanssa yhdenmukaiset ja koska monesti samat yritykset osallistuvat standardien laatimiseen kansallisella tasolla, suurten tilintarkastusyrittäjien vaikutusvaltaa standardien laadinnassa ei voi aliarvioida.
- (80) Komission vihreässä kirjassa nimeltä "Virallisesti hyväksytyn tilintarkastajan rooli, asema ja vastuu EU:ssa (1)" käsitellään useita tilintarkastuksen säätelyyn liittyviä kysymyksiä yhteisössä. Kysymys siitä, kuinka tilintarkastusalan itsesäätelyä voidaan valvoa yhteisön alueella on sitäkin tärkeämpi yhteisön siirtäessä tilintarkastusalan yhtenäismarkkinoiden suuntaan ja alan keskittyessä entisestään.

2) *Tilintarkastus- ja kirjanpito palvelut - pienet ja keskisuuret asiakkaat*

- (81) Komission tutkimuksessa kävi ilmi, että pienet ja keskisuuret yritykset eivät edellytä tilintarkastajiltaan samanlaisia resursseja (asiantuntemus, maantieteellinen kattavuus jne.) kuin suuret yritykset. Vaikka ne joissain tapauksissa käyttävätkin hyväksyen kuuden suuren yrityksen palveluja, niitä palvelevat suurelta osin myös pienemmät tilintarkastusyhtiöt, jotka kilpailevat vahvasti kuuden suuren yrityksen kanssa pienistä ja keskisuurista yrityksistä. Komissio katsookin siten, että toimenpide ei aiheuta kilpailuun liittyviä huolenaiheita pienille ja keskisuurille yhtiöille tarkoitettujen tilintarkastus- ja kirjanpito palvelujen markkinoilla.

3) *Tilintarkastus- ja kirjanpito palvelut - suuryritysasiakkaat*

- (82) Komissio katsoo, että kuuden suuren yrityksen suuryritysasiakkaille tarjoamat tilintarkastus- ja

kirjanpito palvelut muodostavat merkitykselliset tuotemarkkinat, jotka ovat maantieteelliseltä laajuudeltaan kansalliset (katso 19 kappale ja sitä seuraavat kappaleet).

- (83) Merkitykselliset markkinat ovat jo erittäin keskittyneet, koska vain kuusi suurta pystyvät täyttämään suuryritysten tarpeet kaikissa jäsenvaltioissa. Tämän vuoksi komissio voi katsoa, että ehdotetun PW:n ja C&L:n välisen sulautuman tuloksena joko syntyy tai vahvistuu yksittäinen määräävä markkina-asema tai sitten syntyy tai vahvistuu oligopolistinen määräävä markkina-asema.
- (84) Arvioidessaan määräävän markkina-aseman syntymistä tai vahvistumista komissio on käyttänyt osapuolten julkaisemia tietoja, joihin sisältyvät kaikki asiakkaat koosta riippumatta. Komission mielestä tämä on oikea lähestymistapa, koska palkkiotulojen suhteelliset osuudet ovat hyvin samankaltaiset kaikilla kuudella suurella yrityksellä sekä koko asiakaskunnan että pelkästään suuryritysten suhteen laskettuna.

a) *Yhden yrityksen määräävä asema*

- (85) Liitteestä I voidaan havaita, että sulautuvien yritysten markkinaosuus ei ylitä 40 prosenttia missään jäsenvaltiossa. Yhdistetyt markkinaosuudet ovat suurimmat Saksassa (38,6 %), Yhdistyneessä kuningaskunnassa (35,1 %) ja Irlannissa (34,1 %), kun taas suurimman kilpailijan KPMG:n osuudet edellä mainituissa maissa ovat 31,9 %, 22,7 % ja 23,6 %. Euroopassa uuden yrityksen markkinaosuus olisi sulautuman jälkeen 31,7 prosenttia suurimman kilpailijan osuuden ollessa 25,9 prosenttia. Näin ollen uudella yrityksellä ei olisi millään kansallisilla markkinoilla liian voimakasta asemaa kilpailijoihin tai asiakkaisiin nähden.
- (86) Kuten 69 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa mainittiin, tilintarkastustoimeksianto uusitaan yleensä useiksi vuosiksi ja asiakassuhde voi kestää jopa useita vuosikymmeniä. Tämän markkinoiden joustamattomuuden vuoksi tietyn yksittäisen vuoden markkinaosuuksien lisäksi on tarkasteltava tarjouspyyntöjä ja tehtyjä tarjouksia pidemmällä aikavälillä, jotta voidaan täysin arvioida kuuden suuren yrityksen suuryrityksille tarjoamien palvelujen markkinoilla käytävän kilpailun luonne ja laajuus.

(1) EYVL C 321, 28.10.1996, s. 1

- (87) Vaikka tarjouspyyntöjä ei tehdä usein, komission tutkimuksista käy ilmi, että kun asiakas harkitsee tilintarkastustoimiston vaihtamista ja käynnistää tarjousprosessin, muiden kuuden suuren yrityksen joukosta tulee kilpailevia tarjouksia. Asiakkaat ovat hyvin perillä tarjottujen palvelujen hinnasta, laadusta ja arvosta. Rajoittaakseen tiliensä tarkastamisesta vastuussa olevan yrityksen valtaa asiakkaat voivat jossain määrin uhata mahdollisuudella vaihtaa yritystä, koska yleensä tarjouspyyntöihin tulee vastaus kolmelta tai neljältä kuuden suuren ryhmään kuuluvalta yritykseltä.
- (88) Viimeaikaisten tarjouspyyntöjen analyysistä saadaan seuraavat tulokset:

Kuuden suuren uudet ja menetetyt asiakkaat: ETA 1994 – 1997

	Uudet (1)	Menetetyt (2)	Nettotulos (3)	Sijoitus (4)
AA	44	20	24	1
KPMG	45	25	20	2
C&L	36	23	13	3
E&Y	26	22	4	4
PW	18	17	1	5
DTTI	18	20	-2	6

Lähde: Deloitte Touche.

- (89) Taulukon lukuihin sisältyvät asiakkaiden vaihtuminen sekä kuuden suuren välillä että kuuden suuren ja pienempien tilintarkastusyriytysten välillä. Taulukosta ilmenee myös se, että pitkällä aikavälillä monet asiakkaat vaihtavat tilintarkastustoimistoa, ja että "nettotulosta" laskettaessa C&L ja PW sijoittuivat kuuden suuren joukossa vasta kolmanneksi ja viidenneksi.
- (90) Hankittujen uusien asiakkaiden (sarake 1) tarkempi analyysi asettaa kuusi suurta yritystä seuraavaan paremmuusjärjestykseen muilta kuudelta suurelta saatujen asiakkaiden suhteen:

Kuuden suuren kesken vaihtuneet asiakkaat: ETA 1994 – 1997

	Muilta kuudelta suurelta saadut asiakkaat (1)	Sijoitus (2)
AA	22	1
KPMG	17	2
C&L	17	3
E&Y	13	4
PW	8	5
DTTI	8	5

Lähde: Deloitte Touche.

- (91) Tarkastelujakson aikana C&L oli jaetulla toisella sijalla ja PW jaetulla viidennellä sijalla kuuden suuren joukossa.

- (92) Seuraavassa taulukossa on esimerkki asiakkaiden vaihtumisesta jäsenvaltion sisällä. Tiedot ovat Yhdistyneestä kuningaskunnasta.

Yhdistyneen kuningaskunnan 1 600 suurimman yrityksen suorittamat tilintarkastajien vaihdot kuuden suuren tilintarkastustoimiston välillä vuosina 1993 – 1997

MIHIN

	CL	PW	KPMG	E&Y	DTTI	AA	Yhteensä
CL	—	2	6	1	6	4	19
PW	3	—	2	2	1	—	8
M I S T Ä KPMG	4	5	—	1	—	7	17
E&Y	3	2	1	—	—	4	10
DTTI	1	3	2	—	—	1	7
AA	1	3	3	1	—	—	8
YHTEENSÄ	12	15	14	5	7	16	69

Lähde: Office of Fair Trading, Yhdistynyt kuningaskunta.

- (93) Taulukosta nähdään, että uusien asiakkaiden hankinnassa PW sijoittuu toiseksi (15 uutta) ja C&L neljänneksi (12 uutta). C&L menetti eniten asiakkaita (19). Jos yritykset asetetaan paremmuusjärjestykseen nettotuloksen (hankitut uudet asiakkaat - menetetyt asiakkaat), saadaan seuraava järjestys:

Sijoitus	Yritys	Nettotulos
1	AA	+8
2	PW	+7
3	DTTI	0
4	KPMG	-3
5	E&Y	-5
6	C&L	-7

Päätelmä

- (94) Edellä olevat tiedot sekä markkinaosuuksista että kuuden suuren vuosien mittaan käymistä tarjouskilpailuista osoittavat selvästi, että neljän jäljelle jäävän suuren tilintarkastustoimiston kilpailukäyttäytyminen rajoittaa selvästi sulautuman tuloksena syntyvän yrityksen toimintaa. Sulautuma ei tämän vuoksi luo tai vahvista yhteisön alueella yhden yrityksen määräävää asemaa kuuden suuren tilintarkastustoimiston suuryrityksille tarjoamien tilintarkastus- ja kirjanpito palvelujen kansallisilla markkinoilla.

b) Oligopolistinen määräävä asema

i) Olemassa oleva yhteinen määräävä asema

- (95) Aikaisemmissa yhteisön sulautumapäätöksissä, kuten komission päätös 97/26/EY (asia IV/M.619 - Gencor/Lonrho)⁽¹⁾, on kuvailtu ne olemassa olevat piirteet, jotka herättävät epäilyjä yhteisestä määräävästä asemasta oligopolistisilla markkinoilla.

⁽¹⁾ EYVL L 11, 14.1.1997, s. 30, kohta 141.

(96) Kysyntäpuolella kasvu on maltillista ja kysyntä joustamatonta. Tarjontapuoli on erittäin keskittyntä, markkinat hyvin avoimet ja tuote homogeeninen, tuotantotekniikka kehittyntä, markkinoille pääsy vaikeaa (mukaan lukien korkeat uponneet kustannukset) ja toimittajilla on rakenteellisia yhteyksiä. Tarjontapuolen ominaisuudet tekevät rinnakkaiskäyttämisen helpoksi toimittajille ja tarjoavat siihen kannustimen.

(97) Jotkut näistä piirteistä ovat tyyppillisiä kuuden suuren yrityksen suuryrityksille tarjoamien tilintarkastus- ja kirjanpito palvelujen markkinoilla:

aa) Hidastunut kysynnän kasvu

(98) Osapuolten tekemän ilmoituksen mukaan tilintarkastuspalvelujen kysyntä "lisääntyy koko Euroopan talousalueella, mutta hitaammin kuin eräiden muiden asiantuntijapalvelujen kysyntä". Osapuolten arvioiden mukaan "tulevaisuudessa kasvua esiintyy muiden kuin lakisääteisten tilintarkastus- ja kirjanpito palvelujen alalla. Sitä vastoin liikkeenjohdon konsulttipalvelujen kysynnän ennustetaan lisääntyvän voimakkaasti kaikkialla Euroopassa". On selvää, että kuuden suuren yrityksen suuryrityksille tarjoamien tilintarkastus- ja kirjanpito palvelujen markkinat eivät kasva merkittävästi lähitulevaisuudessa. Koska asiakaspuolella muodostavat yritykset ovat kooltaan hyvin suuria, kasvua ei saada aikaan asiakasyritysten määrän lisääntymisellä. Yhteenvedon voidaan todeta, että merkityksellisillä markkinoilla esiintyneen korkeintaan hidasta kysynnän lisääntymistä.

bb) Kysynnän hintajousto

(99) Kysynnän hintajousto on alhainen merkityksellisillä markkinoilla. Tämä johtuu siitä, että asiakkaat joutuvat lain mukaan ostamaan tilintarkastuspalveluja, tilintarkastustoimiston vaihtamisesta aiheutuu kustannuksia (katso edellä) ja joka tapauksessa tilintarkastus- ja kirjanpito palveluista maksetut palkkiot ovat vain hyvin pieni osa näiden suuryritysten kokonaiskustannuksista. Asiakasyritykset pitävät sitä paitsi hintaa vähiten tärkeänä perusteena tilintarkastustoimistoa valittaessa. Kysynnällä on kuitenkin jonkin verran hintajoustoja, koska kuten 88 kohdassa mainittiin, asiakkaat vaihtavat tarjouspyyntöjen seurauksena joskus tilintarkastustoimistoa.

cc) Tuotteiden homogeenisuus, markkinoiden avoimuus ja uusien innovaatioiden alhainen määrä

(100) Tilintarkastuspalvelut ovat suhteellisen homogeenisiä, koska tilintarkastukseen kuuluvat aina vakio tarkastukset, analyysit, raportointi ja muut kansallisten säännösten mukaiset ja alan itsesääntely

tuloksena syntyneet keskeiset elementit. Komission tutkimukset ovat osoittaneet, että valtaosa asiakkaista pitää kaikkia kuutta suurta tilintarkastusyritystä toisiaan korvaavina. Komissio on tutkimuksissaan havainnut myös sen, että hinnoittelu on suurelta osin avointa ja kuusi suurta yritystä tietää melko hyvin, mitkä ovat muiden suurten yritysten tilintarkastuspalvelujen tuntiveloitukset. Tiedot palkoista ja muista työvoimakustannuksista, jotka muodostavat yli puolet tilintarkastustoimistojen kokonaiskuluista, ovat kaikkien kuuden suuren yrityksen tiedossa johtuen rekrytoinnin avoimudesta ja työntekijöiden siirtymisestä yrityksestä toiseen. Joissakin maissa on myös avoimuutta lisääviä tekijöitä, kuten tilintarkastuspalkkioiden julkaiseminen asiakasyritysten tilinpäätöksissä (Yhdistynyt kuningaskunta) ja eräiden maiden lainsäädännössä esiintyvä vaatimus kahdesta riippumattomasta tilintarkastajasta. Tilintarkastus- ja kirjanpito palveluissa sovellettavat menetelmät muuttuvat vain vähän ajan kuluessa, eikä alalla tehdä paljon innovaatioita.

dd) Toimittajien väliset rakenteelliset yhteydet

(101) Toimittajien väliset taloudelliset tai rakenteelliset yhteydet voivat vahvistaa oligopolistista määräävää asemaa. Tilintarkastus- ja kirjanpito palvelujen alalla esiintyy näitä yhteyksiä, koska alan ammatillisesta itsesääntelystä huolehtivat yhteisöt, joiden jäseniä tilintarkastustoimistot ovat (katso 78, 79 ja 80 kappale). Tilintarkastustoimistoilla on edustajat itsesääntelystä vastuussa olevissa yhteisöissä ja nämä edustajat kokoontuvat säännöllisesti keskustelemaan ja tekemään päätöksiä "itsesääntelyyn liittyvistä asioista, jotka ovat keskeisen tärkeitä kaikille alan edustajille. Koska isoimmat yritykset ovat erittäin vaikutusvaltaisessa asemassa standardeja laadittaessa (katso 79 kappale), ne voivat käyttää asemaansa kehittääkseen standardit, jotka voivat käytännössä edesauttaa niiden välisen oligopolistisen tai yhteisen määräävän aseman luomista.

(102) Tämän vuoksi on selvää, että kuuden suuren yrityksen suuryrityksille tarjoamien tilintarkastus- ja kirjanpito palvelujen markkinoihin liittyy jossain määrin piirteitä, jotka voivat edistää yhteisen määräävän aseman syntymistä.

(103) Komissio ei ole kuitenkaan löytänyt selviä todisteita tällaisesta määräävästä asemasta kuuden suuren välisillä markkinoilla. Komission tutkimusten mukaan kuuden suuren toimiston suuryrityksiä ei katsoeta markkinoilla esiintyvän yhteistä määräävää asemaa. Yleisesti ottaen useamman kuin kolmen tai neljän toimittajan yhteinen määräävä asema ei ole todennäköinen pelkästään sen vuoksi, että keskinäiset suhteet

muodostuisivat monimutkaisiksi ja sen myötä tulisi kiusaus poiketa yhteisistä toimintatavoista. Tällainen tilanne on epävakaa ja ajan mittaan kestävä. Lisäksi kuten edellä esitettiin, kuuden suuren yrityksen suuryrityksille tarjoamien tilintarkastus- ja kirjanpito palvelujen markkinoilla näyttää esiintyvän kilpailua pitkällä aikavälillä, koska asiakkaat jättävät joskus tarjouspyyntöjä ja siirtyvät joskus toisen kuuteen suureen kuuluvan tilintarkastustoimiston asiakkaiksi.

(104) Yhteisöjen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-68/94 ja C-30/95, Ranska v. komissio sekä SCPA ja EMC v. komissio, 31 päivänä maaliskuuta 1998 antamassa tuomiossa (1) joka koskee asiaa Kali und Salz/MdK/Treuhand (IV/M.308) (2), painotetaan, että komissiolla on raskas todistustaakka, jos se katsoo, että oligopolistisilla markkinoilla esiintyy yhteistä määräävää asemaa.

(105) Yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että vaikka oligopolistiset markkinat ovat suurena määrin keskittyneet, sen perusteella ei vielä voida päätellä, onko yrityksillä yhteinen määräävä asema. Lisäksi tuomiosta ilmenee, että on oltava hyvin vahvat todisteet kilpailun puuttumisesta niiden toimittajien välillä, joilla katsotaan olevan yhdessä määräävä asema. Niin ikään on oltava selvät todisteet siitä, että muiden toimittajien (jos sellaisia on kyseisillä markkinoilla) mahdollisuudet kilpailla ovat heikot.

(106) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, ettei ole riittäviä todisteita siitä, että suunniteltu keskittyminen vahvistaa kuuden suuren yrityksen suuryrityksille tarjoamien tilintarkastus- ja kirjanpito palvelujen markkinoilla vallitsevaa oligopolistista määräävää asemaa.

ii) Yhteisen määräävän aseman luominen

(107) Komissio on tutkinut, keskittyykö tarjonta sulautuman jälkeen niin paljon, että sen tuloksena syntyy yhteinen määräävä asema.

aa) Markkinoiden rakenne kahden sulautuman jälkeen (PW/C&L ja KPMG/E&Y)

(108) Komissio tutki mahdollista yhteisen määräävän aseman syntymistä kuuden suuren yrityksen suuryrityksille tarjoamien tilintarkastus- ja kirjanpito palvelujen markkinoilla ja laati ”kahden sulautuman skenaarion” sen jälkeen, kun KPMG ja E&Y ilmoittivat yhdessä komissiolle 23 päivänä joulukuuta 1997 aikovansa sulautua maailmanlaajuisesti. Komissio katsoi soveliaaksi analysoida ehdotettua PW:n ja C&L:n keskittymää yhdessä KPMG:n ja E&Y:n välisen toimenpiteen kanssa, koska sulautuma-asetuksen mukaan sulautuman vaikutuksia

arvioitaessa on otettava huomioon markkinoiden tuleva kehitys ja paitsi sulautuman aiheuttamat muutokset myös uudet tulokkaat markkinoille, markkinoiden vapautuminen, tuoteinnovaatiot ja niin edelleen. KPMG:n ja E&Y:n välinen sopimus oli hyvin markkinoiden tiedossa.

(109) Tässä ”kahden sulautuman skenaariossa” kahden suurimman yrityksen yhdistetyt markkinaosuudet merkityksellisillä markkinoilla olisivat olleet hyvin suuret sekä kansallisella ja yhteisön tasolla että myös maailmanlaajuisesti. Nämä kaksi sulautuman tuloksena syntyneitä yrityksiä olisivat olleet suurimmat tilintarkastusyrietykset kaikissa jäsenvaltioissa kahta lukuun ottamatta, ja niiden markkinaosuudet olisivat selvästi suuremmat kuin muiden jäljelle jäävien toimittajien.

(110) Ottaen huomioon yritysten suuret yhdistetyt markkinaosuudet sulautuman jälkeen ja kyseisten markkinoiden erityispiirteet, jotka on kuvattu 98–101 kappaleessa, komissio katsoi alustavasti, että PW:n ja C&L:n sulautuma keskittäisi tarjontaa siinä määrin, että yhdessä KPMG:n ja E&Y:n välisen sulautuman kanssa se täyttäisi yhteisen määräävän aseman edellytykset. KPMG ja E&Y julkaisivat kuitenkin 13 päivänä helmikuuta 1997 ilmoituksen, jonka mukaan ne olivat yhdessä päättäneet peruuttaa sulautumasuunnitelmansa.

(111) PW:n ja C&L:n sulautuma voisi periaatteessa johtaa määräävässä asemassa olevan oligopolin syntyneeseen, johon liittyy kaikkien tai lähes kaikkien jäljellä olevien ”viiden suuren” samankaltaista toimintaa. Toinen vaihtoehto olisi määräävässä asemassa oleva duopoli, jolloin kaksi suurinta yritystä toimisivat samankaltaisesti ja pienemmät yritykset olisivat ahdistetussa asemassa.

i) Oligopolistinen määräävä asema

(112) Riski oligopolistisen määräävän aseman syntyneisestä johtuu pääasiassa markkinoiden yleisistä piirteistä, jotka kuvattiin 98–101 kappaleessa. Riskiä lisää vielä eräs edellä 74 kappaleessa kuvattu markkinoille ominainen piirre, eli tilintarkastustoimistojen asiakassuhteiden pitkäaikaisuus. Asiakas voi periaatteessa valita kuuden suuren tilintarkastustoimiston välillä, mutta edellä esitettyjen syiden vuoksi tilintarkastajaa ei useinkaan kannata vaihtaa pitkän ajan kuluessa. Useat asiakkaat ovat ilmoittaneet, että kun ne katsovat ajankohdan sopivaksi tarjousten pyytämiseen muilta tilintarkastustoimistoilta, ratkaisevalla hetkellä yleensä vain kolme tai neljä kuudesta suuresta yrityksestä katsotaan sopiviksi. Tästä seuraa, että jos kuuden suuren yrityksen suuryrityksille tarjoamien tilintarkastuspalvelujen markkinoilla toimivien tilintarkastustoimistojen määrä vähenee, se voi lisätä riskiä yhteisen määräävän aseman syntyneeseen.

(1) Kok. 1998, s. I-1375.

(2) Komission päätös 94/449/EY (EYVL L 186, 21.7.1994, s. 38).

(113) Komission suorittamien tutkimusten perusteella sulautuma ei kuitenkaan johtaisi oligopolistiseen määräävään asemaan. Kuten edellä 103 kappaleessa selitettiin, useamman kuin kolmen tai neljän toimittajan yhteinen määräävä asema on liian monimutkainen ja epävakaa säilykseen pitkällä aikavälillä. Lisäksi nykyisten kuuden suuren välillä näyttää olevan kilpailua tarjousten muodossa, vaikka tarjouspyyntöjä tulee melko harvoin ja vaikka vain kolme tai neljä kuudesta suuresta yrityksestä yleensä osallistuu tiettyyn tarjouskilpailuun. Ei ole todennäköistä, että kilpailukykyiset tarjoukset häviäisivät kokonaan tai vähenisivät merkittävästi, jos markkinoilla olisi kuuden sijasta viisi toimittajaa. Tämä tilanne eroaa ”kahden sulautuman” skenaarion lopputuloksesta, jota komissio ensin arvioi. Kahden sulautuman jälkeen asiakkailla olisi ollut tarjouspyyntöjä tehdessään nykyisen kolmen tai neljän tilintarkastustoimiston sijasta vielä vähemmän tai ei ollenkaan todellista valinnanvaraa.

ii) *Duopolistinen määräävä asema*

(114) Liitteestä II ilmenevät kahden suurimman tilintarkastusyrittäjän markkinaosuudet ennen sulautumaa ja sen jälkeen (vain PW:n ja C&L:n sulautuma) merkityksellisillä kansallisilla, Euroopan ja koko maailman markkinoilla. Sulautuman jälkeinen yhdistetty markkinaosuus on 57,6 prosenttia yhteisön alueella, 50 prosenttia maailmanlaajuisesti ja 51,1 – 70,5 prosenttia yksittäisissä jäsenvaltioissa.

(115) Komissio ei ole tutkimustensa aikana kuitenkaan tullut siihen lopputulokseen, että PW:n ja C&L:n sulautuma loisi nykyisen markkinarakenteen vallitessa duopolistisen määräävän aseman.

(116) Vaikka PW:n ja C&L:n sulautuman tuloksena syntynyt yritys on suurin tai toiseksi suurin yritys kaikissa jäsenvaltioissa Itävaltaa lukuun ottamatta, toinen näistä kahdesta kansallisesti suurimmasta yrityksestä vaihtelee suuresti yhteisön alueella. Niissä 15 jäsenvaltiossa, joissa PW/C&L olisi suurin tai toiseksi suurin yritys, toinen olisi KPMG kahdeksassa maassa, E&Y kolmessa maassa, AA kolmessa maassa ja DTTI yhdessä maassa (katso liite II).

(117) Kuten liitteestä III voidaan nähdä, sulautuman jälkeen toiseksi ja kolmanneksi suurimman yrityksen markkinaosuuksien ero ei ole merkittävä. Se on yli 10 prosenttia vain kahdessa jäsenvaltiossa, Saksassa ja Espanjassa. Koko yhteisön alueella ero on niukasti yli 10 prosenttia ja maailmanlaajuisesti kolme prosenttia. Toiseksi ja kolmanneksi suurimman yrityksen markkinaosuudet ovat sen verran lähellä toisiaan, että PW:n ja C&L:n sulautuman tuloksena syntynyt yritys ei voi perustaa strategiaansa duopolistiseen määräävään asemaan,

jolloin se saattaisi kolmanneksi suurimman ja sitä pienemmät yritykset ahdistettuun asemaan.

(118) Vaikka jokainen valtio muodostaa erilliset maantieteelliset markkinat tilintarkastus- ja kirjanpito palvelujen tarjoamiselle (katso edellä 19 kappale ja sitä seuraavat kappaleet), uuden yrityksen ei kannattaisi toimia samalla tavoin jokaisessa valtiossa, koska liiketoimintaa harjoitettaessa joka valtiossa pitäisi ottaa eri yritys huomioon (valtiosta riippuen joko KPMG, AA, E&Y tai DTTI). Ei voida olettaa, että yritys haluaisi hyötyä yhdenmukaistetuista toimintatavoista yhdessä valtiossa, kun se tietäisi, että toisessa valtiossa samankaltainen toiminta eri yrityksen kanssa olisi itselle haitallista. Tällainen monen yrityksen välinen yhdenmukaistettu toiminta loisi ainakin pitkällä aikavälillä kestävätilanteen.

iii) *Päätelmä*

(119) Koska toimittajia on sulautuman jälkeen vielä viisi, ja koska nämä viisi toimittajaa todennäköisesti osallistuvat tarjouskilpailuihin, jotka pitävät yllä kilpailua merkityksellisillä markkinoilla, ja koska sulautuman jälkeen millään kahdella yrityksellä ei ole selvää johtavaa asemaa markkinoilla, komissio ei ole löytänyt pitäviä todisteita, jotka osoittaisivat, että sulautuma loisi oligopolistisen tai duopolistisen määräävän aseman tai vahvistaisi tällaista olemassa olevaa asemaa yhteisön alueella millään kansallisilla markkinoilla, joilla kuusi suurta tilintarkastustoimintaa tarjoavat tilintarkastus- ja kirjanpito palveluita suuryrityksille.

4) *Veroneuvonta, yritysjohdon konsulttipalvelut, yritysten konkurssipalvelut, yritysrahoituksen palvelut*

a) *Veroneuvonta*

(120) Tilintarkastustoimistot kilpailevat voimakkaasti toistensa sekä asianajotoimistojen ja pankkien kanssa. Jos markkinaosuuksia laskettaessa otetaan huomioon kaikki toimittajat, ainoat jäsenvaltiot, joissa yhdistetyt markkinaosuudet ylittävät 15 prosenttia ovat Espanja (19,2 %) ja Irlanti (18,6 %).

b) *Yritysjohdon konsulttipalvelut*

(121) Yhdistetyt markkinaosuudet eivät ylitä 15:ttä prosenttia missään jäsenvaltiossa. Tällä alalla kilpailevat muut kirjanpitoalan yritykset ja maailmanlaajuisesti tunnetut erikoistuneet yritykset, kuten McKinsey, Bain and Co, Boston Consulting Group ja niin edelleen.

c) *Yritysten konkurssipalvelut*

(122) Yhdistetyt markkinaosuudet ylittävät 15 prosenttia ainoastaan yhdessä jäsenvaltiossa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa (25,8 %). Kilpailijoihin kuuluvat asianajajat ja muut yritykset sekä tilintarkastajat.

d) Yritysten rahoitusneuvonta

- (123) Yhdistetyt markkinaosuudet jäävät selvästi alle 15 prosentin kaikissa jäsenvaltioissa. Ilmoituksen tehneet osapuolet kilpailevat suurimpien liike- ja investointipankkien kanssa.

e) Päätelmä

- (124) Sulautuma ei luo tai vahvista määräävää asemaa edellä mainituilla neljällä markkina-alueella yhteisössä.

VI. PÄÄTELMÄ

- (125) Edellä esitetyn perusteella voidaan todeta, että ehdotetulla toimenpiteellä ei luoda tai vahvisteta sellaista määräävää asemaa, jonka seurauksena tehokas kilpailu yhteismarkkinoilla tai niiden merkittävällä osalla olennaisesti estyy. Toimenpide julistetaan sulautuma-asetuksen 2 artiklan 2 kohdan ja ETA-sopimuksen 57 artiklan nojalla yhteismarkkinoille soveltuvaksi,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Price Waterhousen ja Coopers and Lybrandin ehdotettu keskittymä, josta ilmoitettiin 11 päivänä joulukuuta 1997, julistetaan yhteismarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimitaan soveltuvaksi.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu seuraaville yrityksille:

Coopers & Lybrand 1, Embankment Place UK-London WC2N 6NN	Price Waterhouse Southwark Towers 32, London Bridge Street UK-London SE1 9SY
--	---

Tehty Brysselissä 20 päivänä toukokuuta 1998.

Komission puolesta

Karel VAN MIERT

Komission jäsen

LIITE I

(%)

	Arvioitu osuus kokonaistuloista							Markkinoiden rakenne ennen C&L:n ja PW:n sulautumaa		Markkinoiden rakenne C&L:n ja PW:n sulautuman jälkeen	
	Coopers & Lybrand	Price Waterhouse	C&L + PW	Ernst & Young	KPMG	Arthur Andersen	Deloitte Touche	Suurimman yrityksen markkina-osuus ennen sulautumaa	Suurin yritys	Suurimman yrityksen markkinaosuus sulautuman jälkeen	Suurin yritys
Itävalta	10,0	10,6	20,6	23,1	31,6	8,9	15,8	31,6	KPMG	31,6	KPMG
Belgia	17,6	11,1	28,7	26,4	19,5	12,1	13,2	26,4	Ernst & Young	28,7	C&L + PW
Tanska	17,9	8,6	26,5	13,8	29,3	8,5	21,9	29,3	KPMG	29,3	KPMG
Suomi	29,2	3,5	32,7	15,1	29,5	14,9	7,8	29,5	KPMG	32,7	C&L + PW
Ranska	14,3	11,2	25,5	13,3	34,5	15,7	11,0	34,5	KPMG	34,5	KPMG
Saksa	33,5	5,1	38,6	11,4	31,9	9,5	8,6	33,5	Coopers & Lybrand	38,6	C&L + PW
Kreikka	18,9	8,1	27,0	15,7	17,2	27,3	12,8	27,3	Arthur Andersen	27,3	Arthur Andersen
Islanti	10,2	0,0	0,0	N/C	> 20	10,2	10,2				
Irlanti	14,5	19,6	34,1	14,8	23,6	13,4	14,0	23,6	KPMG	34,1	C&L + PW
Italia	16,1	12,6	28,7	18,7	16,5	25,1	11,1	25,1	Arthur Andersen	28,7	C&L + PW
Liechtenstein	< 10	ei saatavissa	0,0	ei saatavissa	ei saatavissa	ei saatavissa	ei saatavissa				
Luxemburg	19,0	11,0	30,0	15,0	13,0	8,0	23,0	23,0	Deloitte Touche	30,0	C&L + PW
Alankomaat	23,1	3,0	26,1	25,0	26,6	2,9	19,4	26,6	KPMG	26,6	KPMG
Norja	20,6	6,9	27,5	23,6	16,1	17,0	15,8	23,6	Ernst & Young	27,5	C&L + PW
Portugali	17,7	14,8	32,5	26,3	13,0	22,1	6,1	26,3	Ernst & Young	32,5	C&L + PW
Espanja	12,5	18,6	31,1	16,1	14,0	31,7	7,1	31,7	Arthur Andersen	31,7	Arthur Andersen
Ruotsi	30,0	4,0	4,0	23,0	27,0	5,0	11,0	30,0	Coopers & Lybrand	30,0	Coopers & Lybrand
Yhdistynyt kuningaskunta	19,3	15,8	35,1	16,6	22,7	13,1	12,5	22,7	KPMG	35,1	C&L + PW
Eurooppa	21,9	9,9	31,7	15,7	25,9	13,8	12,7	25,9	KPMG	31,7	C&L + PW
Koko maailma	18,0	12,0	30,0	17,0	20,0	17,0	16,0	20,0	KPMG	30,0	C&L + PW

Lähde: CO-lomakkeella ilmoitetut IAB:n luvut, s. 34.

LIITE II

(%)

	Arvioitu osuus kokonaistuloista							Markkinoiden rakenne ennen C&L:n ja PW:n sulautumaa				Markkinoiden rakenne C&L:n ja PW:n sulautuman jälkeen					
	Coopers & Lybrand	Price Waterhouse	C&L + PW	Ernst & Young	KPMG	Arthur Andersen	Deloitte Touche	Kahden suurimman yrityksen markkinaosuudet ennen sulautumaa	Suurimman yrityksen markkinaosuus	Suurin yritys	Toiseksi suurimman yrityksen markkinaosuus	Toiseksi suurin yritys	Kahden suurimman yrityksen markkinaosuudet sulautuman jälkeen	Suurimman yrityksen markkinaosuus	Suurin yritys	Toiseksi suurimman yrityksen markkinaosuus	Toiseksi suurin yritys
Itävalta	10,0	10,6	20,6	23,1	31,6	8,9	15,8	54,7	31,6	KPMG	23,1	Ernst & Young	54,7	31,6	KPMG	23,1	Ernst & Young
Belgia	17,6	11,1	28,7	26,4	19,5	12,1	13,2	45,9	26,4	Ernst & Young	19,5	KPMG	55,1	28,7	C&L + PW	26,4	Ernst & Young
Tanska	17,9	8,6	26,5	13,8	29,3	8,5	21,9	51,2	29,3	KPMG	21,9	Deloitte Touche	55,8	29,3	KPMG	26,5	C&L + PW
Suomi	29,2	3,5	32,7	15,1	29,5	14,9	7,8	58,7	29,5	KPMG	29,2	Coopers & Lybrand	62,2	32,7	C&L + PW	29,5	KPMG
Ranska	14,3	11,2	25,5	13,3	34,5	15,7	11,0	50,2	34,5	KPMG	15,7	Arthur Andersen	60,0	34,5	KPMG	25,5	C&L + PW
Saksa	33,5	5,1	38,6	11,4	31,9	9,5	8,6	65,4	33,5	Coopers & Lybrand	31,9	KPMG	70,5	38,6	C&L + PW	31,9	KPMG
Kreikka	18,9	8,1	27,0	15,7	17,2	27,3	12,8	46,2	27,3	Arthur Andersen	18,9	Coopers & Lybrand	54,3	27,3	Arthur Andersen	27,0	C&L + PW
Islanti	10,2	0,0	0,0	N/C	> 20	10,2	10,2										
Irlanti	14,5	19,6	34,1	14,8	23,6	13,4	14,0	43,2	23,6	KPMG	19,6	Price Waterhouse	57,7	34,1	C&L + PW	23,6	KPMG
Italia	16,1	12,6	28,7	18,7	16,5	25,1	11,1	43,8	25,1	Arthur Andersen	18,7	Ernst & Young	53,8	28,7	C&L + PW	25,1	Arthur Andersen
Liechtenstein	< 10	N/C	0,0	N/C	N/C	N/C	N/C										
Luxemburg	19,0	11,0	30,0	15,0	13,0	8,0	23,0	42,0	23,0	Deloitte Touche	19,0	Coopers & Lybrand	53,0	30,0	C&L + PW	23,0	Deloitte Touche
Alankomaat	23,1	3,0	26,1	25,0	26,6	2,9	19,4	51,6	26,6	KPMG	25,0	Ernst & Young	52,7	26,6	KPMG	26,1	C&L + PW
Norja	20,6	6,9	27,5	23,6	16,1	17,0	15,8	44,2	23,6	Ernst & Young	20,6	Coopers & Lybrand	51,1	27,5	C&L + PW	23,6	Ernst & Young

(%)

	Arvioitu osuus kokonaistuloista							Markkinoiden rakenne ennen C&L:n ja PW:n sulautumaa					Markkinoiden rakenne C&L:n ja PW:n sulautuman jälkeen				
	Coopers & Lybrand	Price Waterhouse	C&L + PW	Ernst & Young	KPMG	Arthur Andersen	Deloitte Touche	Kahden suurimman yrityksen markkinaosuudet ennen sulautumaa	Suurimman yrityksen markkinaosuus	Suurin yritys	Toiseksi suurimman yrityksen markkinaosuus	Toiseksi suurin yritys	Kahden suurimman yrityksen markkinaosuudet sulautuman jälkeen	Suurimman yrityksen markkinaosuus	Suurin yritys	Toiseksi suurimman yrityksen markkinaosuus	Toiseksi suurin yritys
Portugali	17,7	14,8	32,5	26,3	13,0	22,1	6,1	48,4	26,3	Ernst & Young	22,1	Arthur Andersen	58,8	32,5	C&L + PW	26,3	Ernst & Young
Espanja	12,5	18,6	31,1	16,1	14,0	31,7	7,1	50,3	31,7	Arthur Andersen	18,6	Price Waterhouse	62,8	31,7	Arthur Andersen	31,1	C&L + PW
Ruotsi	30,0	4,0	4,0	23,0	27,0	5,0	11,0	57,0	30,0	C&L Sweden	27,0	KPMG	57,0	30,0	C&L Sweden	27,0	KPMG
Yhdistynyt kuningaskunta	19,3	15,8	35,1	16,6	22,7	13,1	12,5	42,0	22,7	KPMG	19,3	Coopers & Lybrand	57,8	35,1	C&L + PW	22,7	KPMG
Eurooppa	21,9	9,9	31,7	15,7	25,9	13,8	12,7	47,8	25,9	KPMG	21,9	Coopers & Lybrand	57,6	31,7	C&L + PW	25,9	KPMG
Koko maailma	18,0	12,0	30,0	17,0	20,0	17,0	16,0	38,0	20,0	KPMG	18,0	Coopers & Lybrand	50,0	30,0	C&L + PW	20,0	KPMG

Lähde: CO-lomakkeella ilmoitetut IAB:n luvut, s. 34.

LIITE III

(%)

	Arvioitu osuus kokonaistuloista						Markkinoiden rakenne ennen C&L:n ja PW:n sulautumaa						Markkinoiden rakenne C&L:n ja PW:n sulautuman jälkeen					
	Coopers & Lybrand	Price Waterhouse	C&L + PW	Ernst & Young	KPMG	Arthur Andersen	Deloitte Touche	Kolmen suurimman yrityksen markkinaosuudet ennen sulautumaa	Suurimman yrityksen markkinaosuus	Toiseksi suurimman yrityksen markkinaosuus	Kolmanneksi suurimman yrityksen markkinaosuus	Kolmanneksi suurin yritys	Kolmen suurimman yrityksen markkinaosuudet sulautuman jälkeen	Suurimman yrityksen markkinaosuus	Toiseksi suurimman yrityksen markkinaosuus	Toiseksi suurin yritys	Kolmanneksi suurimman yrityksen markkinaosuus	Kolmanneksi suurin yritys
Itävalta	10,0	10,6	20,6	23,1	31,6	8,9	15,8	70,5	31,6 KPMG	23,1 Ernst & Young	15,8 Deloitte Touche	75,3	31,6 KPMG	23,1 Ernst & Young	20,6 C&L + PW			
Belgia	17,6	11,1	28,7	26,4	19,5	12,1	13,2	63,5	26,4 Ernst & Young	19,5 KPMG	17,6 Coopers & Lybrand	74,6	28,7 C&L + PW	26,4 Ernst & Young	19,5 KPMG			
Tanska	17,9	8,6	26,5	13,8	29,3	8,5	21,9	69,1	29,3 KPMG	21,9 Deloitte Touche	17,9 Coopers & Lybrand	77,7	29,3 KPMG	26,5 C&L + PW	21,9 Deloitte Touche			
Suomi	29,2	3,5	32,7	15,1	29,5	14,9	7,8	73,8	29,5 KPMG	29,2 Coopers & Lybrand	15,1 Ernst & Young	77,3	32,7 C&L + PW	29,5 KPMG	15,1 Ernst & Young			
Ranska	14,3	11,2	25,5	13,3	34,5	15,7	11,0	64,5	34,5 KPMG	15,7 Arthur Andersen	14,3 Coopers & Lybrand	75,7	34,5 KPMG	25,5 C&L + PW	15,7 Arthur Andersen			
Saksa	33,5	5,1	38,6	11,4	31,9	9,5	8,6	76,8	33,5 Coopers & Lybrand	31,9 KPMG	11,4 Ernst & Young	81,9	38,6 C&L + PW	31,9 KPMG	11,4 Ernst & Young			
Kreikka	18,9	8,1	27,0	15,7	17,2	27,3	12,8	63,4	27,3 Arthur Andersen	18,9 Coopers & Lybrand	17,2 KPMG	71,5	27,3 Arthur Andersen	27,0 C&L + PW	17,2 KPMG			
Islanti	10,2	0,0	0,0	ei saata-vissa	> 20	10,2	10,2	0,0										
Irlanti	14,5	19,6	34,1	14,8	23,6	13,4	14,0	58,0	23,6 KPMG	19,6 Price Waterhouse	14,8 Ernst & Young	72,5	34,1 C&L + PW	23,6 KPMG	14,8 Ernst & Young			
Italia	16,1	12,6	28,7	18,7	16,5	25,1	11,1	60,3	25,1 Arthur Andersen	18,7 Ernst & Young	16,5 KPMG	72,5	28,7 C&L + PW	25,1 Arthur Andersen	18,7 Ernst & Young			

	Arvioitu osuus kokonaistuloista							Markkinoiden rakenne ennen C&L:n ja PW:n sulautumaa					Markkinoiden rakenne C&L:n ja PW:n sulautuman jälkeen				
	Coopers & Lybrand	Price Waterhouse	C&L + PW	Ernst & Young	KPMG	Arthur Andersen	Deloitte Touche	Kolmen suurimman yrityksen markkinaosuudet ennen sulautumaa	Suurimman yrityksen markkinaosuus	Toiseksi suurimman yrityksen markkinaosuus	Kolmanneksi suurimman yrityksen markkinaosuus	Kolmen suurimman yrityksen markkinaosuudet sulautuman jälkeen	Suurimman yrityksen markkinaosuus	Toiseksi suurimman yrityksen markkinaosuus	Kolmanneksi suurimman yrityksen markkinaosuus		
Liechtenstein	< 10	ei saata-vissa	0,0	ei saata-vissa	ei saata-vissa	ei saata-vissa	ei saata-vissa	0,0									
Luxemburg	19,0	11,0	30,0	15,0	13,0	8,0	23,0	57,0	23,0 Deloitte Touche	19,0 Coopers & Lybrand	15,0 Ernst & Young	68,0	30,0 C&L + PW	23,0 Deloitte Touche	15,0 Ernst & Young		
Alankomaat	23,1	3,0	26,1	25,0	26,6	2,9	19,4	74,7	26,6 KPMG	25,0 Ernst & Young	23,1 Coopers & Lybrand	77,7	26,6 KPMG	26,1 C&L + PW	25,0 Ernst & Young		
Norja	20,6	6,9	27,5	23,6	16,1	17,0	15,8	61,2	23,6 Ernst & Young	20,6 Coopers & Lybrand	17,0 Arthur Andersen	68,1	27,5 C&L + PW	23,6 Ernst & Young	17,0 Arthur Andersen		
Portugali	17,7	14,8	32,5	26,3	13,0	22,1	6,1	66,1	26,3 Ernst & Young	22,1 Arthur Andersen	17,7 Coopers & Lybrand	80,9	32,5 C&L + PW	26,3 Ernst & Young	22,1 Arthur Andersen		
Espanja	12,5	18,6	31,1	16,1	14,0	31,7	7,1	66,4	31,7 Arthur Andersen	18,6 Price Waterhouse	16,1 Ernst & Young	78,9	31,7 Arthur Andersen	31,1 C&L + PW	16,1 Ernst & Young		
Ruotsi	30,0	4,0	4,0	23,0	27,0	5,0	11,0	80,0	30,0 C&L Sweden	27,0 KPMG	23,0 Ernst & Young	80,0	30,0 C&L Sweden	27,0 KPMG	23,0 Ernst & Young		
Yhdistynyt kuningaskunta	19,3	15,8	35,1	16,6	22,7	13,1	12,5	58,6	22,7 KPMG	19,3 Coopers & Lybrand	16,6 Ernst & Young	74,4	35,1 C&L + PW	22,7 KPMG	16,6 Ernst & Young		
Eurooppa	21,9	9,9	31,7	15,7	25,9	13,8	12,7	63,5	25,9 KPMG	21,9 Coopers & Lybrand	15,7 Ernst & Young	73,3	31,7 C&L + PW	25,9 KPMG	15,7 Ernst & Young		
Koko maailma	18,0	12,0	30,0	17,0	20,0	17,0	16,0	55,0	20,0 KPMG	18,0 Coopers & Lybrand	17,0 Ernst & Young	67,0	30,0 C&L + PW	20,0 KPMG	17,0 Ernst & Young		

Lähde: CO-lomakkeilla ilmoitetut IAB:n luvut, s. 34.